

குமரன் தனை.

தேவ, ரிஷி, முனி, சித்தர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வைத்திய வாத யோக

நானசாஸ்திரத்திரட்டு

எட்டாம்பாகப் புஸ்தகம்.

மதுரை பாத்திரக்கடை ஷியாபாரம்

த. ராம. கணபதியாமிள்ளை அவர்களின்

உட்பேப்பிதிகளையும் சேர்த்து

மதுரை வித்துவான்

த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று:

செய்தது

மதுரைப்புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக்கோரை

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாடுவீதி

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை ரூபா]

1914.

[1-8-0.

RECEIVED

RIGHT.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமான அச்சுக்கூடத் தகிபர்களுக்கும், பத்தக வியாபாரிகளுக்கும், இன்னும் மற்றுமுள்ள மகான்களுக்குத் தெரிவிப்பது யாதெனில்:—

இந்த யோக ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு என்னுமிப் புஸ்தகத்தில் அச்சிட்டிருக்கிற சாஸ்திரங்களின் முடியில் கண்டிருக்கிற ஒவ்வொரு மகான்களிடத்திலும் ஒலை ஏட்டுப் பிரதினைச் சகல சுதந்தரத்துடன் பெற்று, என் முதாதைகள் கையாண்டவந்த ஒலைபேட்டை சாஸ்திரங் களையுஞ் சேர்த்து, இந்நூலுக்குப்போதுமான திரவியத்தைச் செலவு செய்து என்னால் (கெவார்ண்மெண்ட் சட்டப்படி) ரிஜிஸ்தர்செய்திருப்பதால் இச்சாஸ்திரங்களைப் பிறர் எவ்விதத்திலும் அச்சிடக்கூடா தென்பதை இதன்முலமாய்த் தெரிவித்துக்கொண்டேன்.

இப்படிக்கு,

இ. ராம. குருசாமிக்கோன்,

புஸ்தகஷாப், புதுமண்டபம் மதுரை.

மு க வு ரை.

உலகின்கண் சர்வேஸ்வரனால் உற்பத்தியாக்கப்பட்ட பலவுபிரகாரங்களிலும், சுவேதஜம்-அண்டஜம்-உற்பிஜம்-சராயுஜமாகிய நால்வகையோனி, எழுவகைத் தோற்றம், எண்பத்துநான்கு லட்சம் ஜீவராசிகளிற் சிரேஷ்டமானது இம் மானிடப் பிரவியேயாம்; இதில் ஜெனிக் கும் சிசுக்கள்-பாலர்-குமாரர்-எவ்வனர்-மிருத்தர்களாகிய ஆண் பெண்ணினங்களுக்குரிய சகல சுக துக்கங்களையும், தர்மார்த்த காமமோக்ஷ மர்மங்களையும், இகபர சாதனங்கட்குரிய இயல்பினையும் எண்ணிலாப் பிறவித் துன்பங்களையும், இஷ்ட காமியார்த்த இன்ப ரசங்களையும் எடுத்துக்கூறிய நூல்கள் பலவாயினும், அவற்றினை இனிது விளங்கக் கூறுவன: அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த வடிவாயுள்ள சின்மய சொரூப நிலையைப்பெற்ற தேவ, ரிஷி, முனி, சித்தர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய யோக ஞான சாஸ்திரங்களேயாம்.

இவ்வித சாஸ்திரங்களை வெளியிடாது நமது முன்னோர்கள் தொன்றுதொட்டு ஒலை ஏடுகளிலெழுதி, வீடுகளில் காலை மாலை பூசையில் வைத்துப் பூசித்து வாசித்து வருவது யாவருக்குந் தெரிந்த விஷயம். அப்படிப்பட்ட அரிய சாஸ்திரங்கள் நமது நண்பர் இ. ராம. குருசாமிக்கோடூர் முதாதைகள் கையாண்டு வந்த ஒலை ஏட்டுப் பிரதிகள் பலவாம். அவற்றுட் சிலவற்றையும், கணம் ந. ராம. கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடத்திலும், என்னிடத்திலும் கைவசமாயிருந்த ஒலைச் சுவடிகளையும் ஒருங்கே திரட்டிப் பார்ச்சுகையில், பதினெண் சித்தர்கள் பாடல்களிற் சில இருந்தும் சில இல்லாதிருக்கவே அதை யுஞ்சேர்த்து அச்சிடக் கருதி “சொல்லும் பொருளுஞ் சுவையுங் களியும், என் னும் ஒளியும் இருப்பது பேரல. என்பாற் பிரியா தெழில் நடப்பதனை, அன்பாற் கொண்ட அருமை நண்பர்” இ. ராம. குருசாமிக்கோடூரிடம் வெளியிட, அவரு மதந்திணங்கி பல தேயங்களிற் சென்று சில ஏடுகளைச் சேகரித்துக்கொண்டு வந்தனர். அச்சமயம் தெய்வ கடவுகத்தால் திருப்பழவியின் கண் வசிக்ஞம் ஸ்ரீகைலாச போரமகாரிஜிஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆரீன ஆச்சிரமம் மகா கைலாச பாம்பரை 225-வது பட்டம் ஸ்ரீ கைலாச தெண்டாயுதபாணி ரிஜிஸ்வர சுவாமியவர்கள் தமது ஆச்சிரமத்திற் கையாண்டிவந்த பலசாஸ்

கூடிய ஏட்டுச் சுவடிகளை வரப்பிரசாதத்துடன் கொடுத்து,
உதவி புரிந்தார்கள்.

[illegible]

இச்சாஸ்திரங்களை யெல்லாந் திரட்டி ஒன்றுசேர்த்து அச்சிடுவ
ம்காகப் பொருட்செலவும், தேகப்பிரயாசையும் எடுத்துக்கொண்டு
தா துணைக்கருவியாயிருந்த மதுரைப்புதுமண்டபம் புஸ்தகவியாபர
பும், ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸ், சொந்தக்காரருமாகிய நமது
நெயர் இ. ராம. குருசாமிக்கோராவர்களது நன்றியும், தாலபத்திர
சாஸ்திரச் சுவடிகளுதவிய ஏனைய நண்பர்களது நன்றியும் நான் என்
றும் மறக்கத்தக்கனவன்று.

இவ்விதம் பன்னிரண்டு பாகமாய் அச்சிட்டிருக்கிற இவ்வரிய பெரிய சாஸ்திரங்கள் ஒரு புத்தகத்திலிருப்பது மற்றொரு புத்தகத்தில் எல்லாதிருப்பதால், பன்னிரண்டு வாலியத்தையும் பார்ப்பதாயினும் ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் இதனை வாங்கிக் கையாண்டு வருவீர்கள் என நம்புகின்றனன்.

உள்ளே, 657 ல்,

த. குப்புசாமிநாயுடு,

மதுரை.

எட்டாவது புஸ்தகம்.

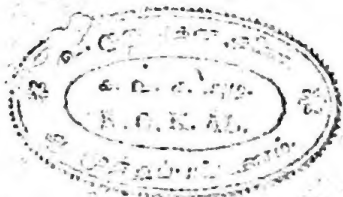
தேவ ரிஷி முனிசித்தர்கள் திருவாய் மலர்க்கு

யோகஞான சாஸ்திரத் திரட்ட

அட்டவணை.

பக்கம்	சாஸ்திரங்களின் பெயர்:	
121	உரோமரிஷி	கலைக்கியானம் 10
122	சை	பூஜாவிதி 6
123	சை	பூஜாவிதி சக்கரம் 14
124	சை	குருநூல் 50
125	சை	வாத குஸ்திரம் 16
126	சை	அமிர்தகருக்கடை 16
127	சை	பூர்த்துறை 16
128	சை	பீர்மஞானதிருஷ்டி 16
129	சை	வழங்குஸ்திரம் 16
130	சை	குருநூல் சிங்கிவைப்பு 100
131	சை	வகார குஸ்திரம் 25
132	சை	அமிர்த கலைக்கியானம் 50
133	சை	சோதிகிளக்கம் 27
134	சட்டைமுனி	கற்பவிதி 101
135	ஜனர	ஞான குஸ்திரம் 24
136	கலைக்கோட்டுமஹாரிஷி	பிரபதிட்சை ஞானம் 32
137	திருமுலர்	குறிவை 50
138	அருகணிச்சித்தர்	ஞான குஸ்திரம் 23
139	ஷயர்	பாடல் 200
140	மச்சேந்திர நாதரென்ற நொண்டிச்சித்தர் சிவ	யோகம் 16
141	நொண்டிச்சித்தர்	பாடல் 33
142	நொண்டிச்சித்தர்	வாத குஸ்திரம் 100
143	பூஜாவிதி	41
144	பொதிக்கறு	100
145	கற்ப குஸ்திரம்	100

பராசத்தி துணை

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு

இதனால் சகலமான அச்சுக்கூடத் ததிபர்களுக்கும், விவர்பாரிகளுக்கும், இன்னும் மற்றுமுள்ள மகான்களுக்குர் விப்பது யாதெனில்:—

இந்த யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு என்னு மிப் புஸ்த அச்சிட்டிருக்கிற சாஸ்திரங்களின் முடிவிற கண்டிருக்க வொரு மகான்களிடத்திலும் ஓலைஏட்டுப் பிரதிகளைச் சக தரத்துடன் பெற்று, என் முதாதைகள் அகலாண்மெவந்த ஒ மச்சாஸ்திரங் களையுஞ் சேர்த்து, இந்நாலுக்குப் போதும வியத்தைச் செலவுசெய்து என்னால் (கெவான்மென்ட் ரிஜிஸ்தர் செய்திருப்பதால் இச்சாஸ்திரங்களைப் பிறர் திலும் அச்சிடக்கூடா தென்பதை இதன்மூலமாய்த் தெ கொண்டேன்.

இப்படிக்கு.

இ: ரா ம. குருசாமி க்கோல

புஸ்தகஷாப், புதுமண்டி

கடவுள் துணை.

முகவுரை.

—K(*)—

லகின்கண் சர்வேஸ்வரனால் உற்பத்தி யாக்கப்பட்ட பல
ளிலும் சுவதேஜம்-அண்டஜம்-உற்பீஜம்-சராயுஜமாகிய நால்
யானி, எழுவகைத் தோற்றம், எண்பத்துநான்கு லட்சம்
சிகளிற் கிரேஷ்டமானது இம்மானிடப் பிறவியேயாம்; இதில்
க்கும் சிசுக்கள்-பாலர்-குமாரர்-எவ்வனர்- விருத்தர்களாகிய
பெண்ணினங் களுக்குரிய சகல சுக துக்கங்களையும், தர்
காமமோகத் து மர்மங்களையும், இகப்ரா சாதனங்கட்குரிய
களையும், எண்ணிலாப் பிறவித் துன்பங்களையும், இஷ்ட
ர்த்த இன்ப ரசங்களையும் எடுத்துக்கூறிய நூல்கள் பல
யும், அவற்றினை இனிது விளங்கக் கூறுவன: அகண்ட
ன சச்சிதானந்த வடிவாயுள்ள சின்மயசொருப நிலையைப்
தேவ, ரிஷி, முனி, சித்தர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஞான சாஸ்திரங்களேயாம்.

வ்வித சாஸ்திரங்களை வெளியிடாது நமது முன்னோர்கள்
தொட்டு ஒலை ஏடுகளிலெழுதி, வீடுகளில் காலை மாலை
வைத்துப் பூசித்து வாசித்து வருவது யாவருக்குந்
விஷயமே. அப்படிப்பட்ட அரிய சாஸ்திரங்கள் நமது
ஜ. ராம. குருசாமிக்கோரை முதாதைகள் கையாண்டிவந்த
பிரதிகள் பலவாம். அவற்றுட் சிலவற்றையும் கனம்
ரபதியாபிள்ளை யவர்களிடத்திலும், என்னிடத்திலும்
யிருந்த ஒலைச் சுவடிகளையும் ஒருங்கேதிரட்டிப் பார்க்
படுவெண் சித்தர்களிற் சில இருந்தும் சில இல்லா
வ அதையுஞ் சேர்த்து அச்சிடக் கருதி "சொல்லும்
தஞ் சுவையுங்களியும், எல்லும் ஒளியும் இருப்பது போல"
பிரியா தெழில் நட்பதனை, அன்பாற் கொண்ட அரு
பார்" ஜ. ராம. குருசாமிக்கோரிடம் வெளியிட, அவரு
ங்கி (பல தேயய்களிற் செல்லு சில ஏடுகளைச் சேகரித்
வந்தனர். அச்சமயம் தெய்வ கடாசுத்தால் திருப்
ண் வசிக்கும் பூங்கலாச போகமகாரிஷிஸ்வர சுவாமி
ன ஆச்சாரம் மகா கலாச பாரம்பரை 225-வது

குருவேதுணை
பத்தாவது.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானச்சுருக்கம் க.

உண்ணும்போ துயிரொழுத்தை யுயரவாங்கி
உறங்குகின்ற போதெல்லாம் மதுவேயாகும்
பெண்ணின்பா விர்திரியம் விடும்போ தெல்லாம்
பேணியே வலம்நோக்கி நிலைத்தாயாகில்
திண்ணுங்கு யிலைபழங்க ளருந்தும்போதும்
தினந்தோறு மிப்படியே செலுத்தவல்லார்
மண்ணாழி காலமட்டும் வாழ்வார்ப்பாரு
மறலிகையி லகப்படவு மாட்டார் தானே

புயார் ஞானச்சுருக்கம் உ

நீதுநிலை தனையறிந்து விர்தைகண்டால்
விதமான நாதமது குருவாய்ப்போகும்
ந்தமுள்ள நாதமது குருவாய்ப்போனல்
ஆதியந்த மானகுரு நியேயாவாய்
தக மில்லைபுலத் தியனேஐயா
நகலகலைக் கியானமெல்லா மிதுக்கொவ்வாது
நாள் யிருவருமே கூடிச்சேர்ந்த
லமதை யறியாட்டால் மூலம்பாரே.

(1)

யறிந்தாக்கால் யோகமாச்சு
மையுடன் கண்டாக்கால் வாதமாச்சு
கண்டவருன் வசமாய்நிற்பார்
த்தைக் கண்டறிந்தா லவனேசித்தன்
த்தியனே பிரமயோகி
புழி தவறாம லுப்பைக்கண்டால்
கிரமாஞ் சோதிதன்னை
லகித்தும் நல்குமுற்றே
ஞானச்சுருக்கம் க. உ. முற்றிற்

குருவேதுணை

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஞானச்சுருக்கம் ந.

எட்டிரண்டும் பத்தகர உகரமாகி
எண்ணியே ஆண்பெண்ணு மானவாரும்
கட்டுடனே சாதியவள் ரூபமாத
கன்னியவள் வாலையடா வாமப்பாலைத்
தட்டுடனே அங்கென்று ரவியில்வாங்கித்
தனித்ததொரு மதியில்விட்டுத் தகமைதேர்ந்து
பட்டுடனே இப்படிநீ கலவிசெய்து
பராபரைக்குச் சுண்ணமது கொடுத்துவாங்கே

வாங்கியே பீங்கானிற் பளிச்சென்றேதான்
வளமான சரக்கஞ்ச தாரங்கெந்தி
தாங்கி யெ பூரலிங்க ரசமுஞ்சேர்த்துச்
சாரமுள்ள கல்வத்தி விட்டுஆட்டித்
தேங்கியே வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
திரமான கெசுபுடத்திற் பற்பமாகும்
ஆங்கியே சிதம்பரத்தி னையனோடே
ஆறிகுரு கொடுக்கவொரு மாத்துப்பந்தே.

பத்தான மாத்தெடுத்துத் தகடுதட்டிப்
பற்பமது திரிகோணச் செலத்திற் பூசி
அத்தருளாற் புடம்போடப் பற்பமாகும்
அதிகமுள்ள பற்பத்தை தின்றுபாரு
சித்தருளாற் றேகம்பத் தரைதானாகும்
சிவன்சொன்ன செந்தூரம் வழலைகூ
புத்தியுடன் வாலையடா தேகந்தேகம்
புதுமையிது வாகுமப்பா மூன்று
அகஸ்தியர் ஞானச் சுருக்கம் ந.

உ

பரமபதிதனை

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

மஞ்ஞானச் சுருக்கம் ச.

பாலான வேத மொடு ஆறு சாஸ்திரம்
நவிகுறோ முந்திமுந்திக் கணசேன் காப்பு
பாலான தத்துவங்கள் தொண்ணூற் றுறும்
கனிந்துகின்ற அஞ்செழுத்தின் சுழியே காப்பு
பாலான மதியமுர்தம் நாத விந்து
பாங்கான குண்டலியின் பார்வை யேற்றி
மலான சிதம்பரத்தில் நடன மாட
மேவிரின்ற பரவெளியி லின்னங் கேளே

(1)

இன்னமதுக் கப்பாலே வட்ட மொன்று
மிருக்குதுபார் யெட்டாத வட்ட மீதில்
சொன்னகுறி அடையாள முப்பாழ் தாண்டி
துரியமென்ற ஞானவெளி யூடு சென்று
வண்ணமணி பூங்குழளாள் மரது லீலை
வண்மையுடன் பரவசமா யிருந்து கொண்டு
அண்ணல்வர் சொன்னமொழி தன்னைக்கேட்டே
அகண்டமதில் வாழ்ந்திருப்பார் ஆன என்றே

(2)

ஆமெனவும் ஊமெனவும் மிரண்டு மொன்றாய்
ஆதார உச்சிநடு வீடு மாகி
நாமெனவுந் தில்லைநட ராஜனாகி
நடனமிடும் நாதபரப் பிரம லீலை
நாமவுனச் சுழியாகி உலகி லேதான்
தற்பரமாய் நின்றபா பரையின் குச்சம்
ஓமெனவும் ஒங்கார பிட மாகி
உதித்தபா நாதசுவ விந்து முலம்

(3)

மூலமென்ற ஓரெழுத்தைச் சொல்லக் கேளு

முச்சந்தி வீதிதனில் ஊமை பாச்சு

பாலமென்ற ஈரெழுத்தே மொழியு மாச்சு

பாவெளியில் சத்திசிவ மதுவே பாச்சு

நீலமணி யாதபா நாதந் தன்னை

நேர்கழியில் கண்டவற்குச் சித்தி முத்தி

வால்குரு நஞ்சுண்ட மூர்த்தி தானும்

வழியறிந்த சுழிநாடி வாசி முற்றே

அகஸ்த்தியர் ஞானம் ச முற்றிற்று

பாமபதி துணை.

அகஸ்த்தியர், திருவாய் மலர்ந்தருளிய

நஞ்சுமுரிவு, ௫

துகமமாய் வேதமுமா யனேகங் காப்பு

அறைந்திட்டேன் முரிவுவகை சொல்லக் கேளு

பாகமாய் நாவிபா ஷாணத் தோடு

பாங்கான ஊமத்தைச் சோங் கொட்டை

வாகமாய் எருக்குமுத 'லெட்டி' வித்து

மைந்தனே கள்ளிப்பால் தேன்சுண்ணாம்பு

தாகமாய் நஞ்சுவகை பாவுக்குந்தான்

சரியான முரிவுவகை பாருபாரே.

பாடா முரிவுதான் ஊமத் தைக்குப்

பாங்கான பசுவியிலை யதிலே போகும்

தாடா களைநீருங் குடிக்கப் போகும்

தப்பாத யெட்டிக்கு நாவற் பட்டை

தாடா வெந்நீருங் குடிக்கப்போகும்

அப்பனே தாமரையின் கிழங்கிற் போகும்

நோடா லெக்காய்வெந் நீரிற் போகும்

கீடாளிக் கிழங்குமடில் நீர் சுவை கேனே

கேளப்பா சோங்கொட் டைக்குத் தானுங்

கெடியான லவுங்கத்திற் போகும் போகும்

வாளப்பா புங்கயிலைச் சாற்றில்த் தீரும்

வளமான புளியிலே தீருந் தீரும்

நாளப்பா மாச்சக்கா யதனாற் தீரும்

நாவிதின்னூல் பழரசத்தாற் போகும் போகும்

கேளப்பா பாஷாணந் தின்ற பேர்க்குக்

கொடுத்திடுவாய் மிளகவுரி கொடுக்கப்போமே

(3)

போகமடா கள்ளிப்பால் குடித்த பேர்க்குப்

பொன்னவரைச் சார்கரம்பைத் தெளியிற் தீரும்

பாகமடா கருணைதின்று தடித்த பேர்க்குப்

பண்பான நல்லெண்ணெய்-புளியிற் தீரும்

தாகமுடன் கதலிப்பழ மதிகந் தின்னூல்

தருமிளகு பொடியதனாற் தீரு மப்பா

சேகரமாப் பலாப்பழங்க ளதிகந்தின்னூல்

தேனிற்போம் சுக்குததூள் தன்னிற் போமே

(4)

போயப்பா எருக்கம்பால் குடித்த பேர்க்குப்

புகழான பருத்தியிலைச் சாற்றிற் தீரும்

நாமப்பா அவுரிவேர் தன்னாற் தீரும்

நல்லெண்ணெய் வெற்றிலைச்சார் குடித்த பேர்க்கு

தாமப்பா சுண்ணாம்புத் தெளியிற் தீரும்

தக்கலரி நல்லெண்ணெய் தான் கொண் டோர்க்கு

சாமப்பா துளுசுத்தூள் உள்ளே கொள்ளச்

சரியான வார்தியால் தீரும் பாரே,

(5)

ஞ்சமுறிவு று முற்றிற்று.

சுவமயம்

அகஸ்தியர் திருவாய் மலந்தருளிய.

சு ஸ் த் தி ர ஞ ா ன ம் கா.

முத்திதருங் கணகசபை நடுவில் நின்று
மோனவெளிக் கப்பாலேமுடிந்த சோதி
வெத்திமதி குருவருளைப் போற்றி நின்று
வேதாந்த சின்மயத்தி னருளைக் கண்டு
நித்யபரி பூரணமாய் நின்றசூட்சம்
நேரறிந்து கண்டபா ஞான மாகி
சித்திதருஞ் சுழிமுனையி லாடி நின்று
திருவடியைக் கண்டனடா சென்னி தானே
தானென்ற சென்னிமலைக் குள்ளே சென்று
தாயான மனோன்மணியைப் பூசை பண்ணி
தேனென்ற சித்தர்மணிமண்ட பத்தில்
சென்றனடா சித்தருட பதியைக் கண்டு
ஊனென்ற அமுர்தமதை யுண்டேன் பாரு
ஒங்கார நிலையறிந்து வாசி பூட்டி
வானென்ற வீட்டினுள்ளே நிரைந்த சோதி
மதிரவியின் வட்டமடா வளமை பாரே.

பாப்பா வெளியொளியாய் நின்ற நந்தி
பார்க்கையிலே பென்னசொல்வேன் பளிக்கு மெத்
காப்பா கயிலாச முடியில் நின்று
காலென்றுங் கூவென்றுங் கூவிக் கொண்டு
ஏர்ப்பா இடகலையி லேறி பேறி
எள்ளளவு மனதுபிசை காமற் றானே
சோப்பா பிங்கலையிற் சேர்த்துக் கொள்ளே
திடமாக ஒருமனதாய் மலையி லேறே.

ரவது புஸ்தகம் அட்டவணை.

சாஸ்திரங்களின் பெயர்

தியர் ஞானச் சுருக்கம்	1	1
யார் ஞானச் சுருக்கம்	2	1
யார் ஞானச் சுருக்கம்	3	2
யார் மெஞ்ஞானச் சுருக்கம்	4	3
யார் நஞ்சு முரிவு	5	4
யார் சூஸ்திர ஞானம்	6	6
யார் பிரமஞானம்	7	8
யார் ஞான சூஸ்திரம்	8	10
யார் சமாதி சூஸ்திரம்	9	13
யார் குழம்பு	10	15
யார் ஞான தீட்சாவிதி	11	17
யார் முப்புமுழை சூஸ்திரம்	12	20
யார் சிவலங்கா பூஜாவிதி	13	24
யார் வாசிக் குளிகை	14	28
யார் அகஸ்தியர் சூஸ்திரஞானம்	15	32
யார் தேவியின் பூர்வபக்ஷப் பூஜாவிதி	16	36
யார் தேவியின் அமரபக்ஷப் பூஜாவிதி	17	41
யார் ஞானச் சுருக்கம்	18	46
யார் சொருப ஞானம்	19	51
யார் பாலவாஹனம்	20	56
யார் பூரணம் 205க்கு சூஸ்திரச்சுருக்கம்	21	62
யார் திருமந்திர வினக்கம்	22	68
யார் காலாண்டு வித்தைசூஸ்திரம்	23	74
யார் வகாரச் சுத்தி	24	80
யார் தண்டக சூஸ்திரம்	25	8
யார் முப்பு சூஸ்திரம்	26	
யார் அதிசய சூஸ்திரம்	27	
யார் முதமொழி ஞானம்	28	
யார் வாசிக் குறி தீட்சை	29	
யார் குருதால் 50-க்கு சுருக்கம்	30	
யார் ஜெயமீர்க் குருதால்	31	
யார் சூட்சு முப்பு	32	
யார் மெஞ்ஞான சூஸ்திரம்	33	
யார் ஞான வினக்கம்	34	
யார் அகஸ்தியர் காரியபூரணஞானம்	35	
யார் செந்திரம் 300ல் சூஸ்திரம்	36	
யார் பஞ்சாட் சரம்	37	
யார் குருக்கிடைச் சூஸ்திரம்	38	
யார் பாலகந்திரக தோஷ நிகர்த்தி	39	
யார் சூத்திர ஞானம்	40	

முகவுரை.

கள் தமது ஆச்சிரமத்திற் கையாண்டுவந்த பலசாஸ்தி
களை ஏட்டுச் சுவடிகளை வரப்பிரசாதத்துடன் கொடுத்து
படி உதவி புரிந்தனர்.

எல்லாச் சுவடிகளையும் சாகிதத்தில் எடுத்தெழுதி
கையில் அதிற் சில சாஸ்திரங்களில் ஒவ்வோரிடத்தில்
செய்யுட்களில் இரண்டுவரியும் மூன்றுவரிமுமாக இர
சிலபாக்களில் எதுகைமோனைக ளே துயில்லாமலுமிருந்
தனைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டிய, இப்புஸ்தகத்தில் அ
கும் ஒவ்வொரு சாஸ்திரங்களின் முடிவிற்கு கண்டிருக்
ஆத்மநண்பர்கள் ஒவ்வொரு வரிடத்திலும் ஒரு பிரதி
ஒலை யேட்டுப்பிரதிகளைப் பெற்று அவற்றுள் வரைந்
தப்பிரகாரம், அனேக மகான்களின் உதவியைக்கொ
சிற்றறிவுக் கெட்டியவாறு சீர்திருத்தஞ் செய்ததுமன்
தேவரிஷிமுனி சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய “மோ
ஸ்திரத்திரட்டு” எனத் திருநாமஞ் சூட்டிப் பன்னிரண்
ளாக அச்சிட்டிருக்கின்றன.

இச்சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் திரட்டி ஒன்று
செய்வதற்காகப் பொருட்செலவும், தேகப்பிரயாசையும்
கொண்டுசெதா துணைக் கருவியாயிருந்த மதுரை
ஸ்தக வியாபாரியும், ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸ்
ராமநகிய நமது நேயர் இ. ராம குருசாமிக்கோனா ர
ரியும் தாலபத்திர சாஸ்திரச் சுவடிகளுதவிய ஏனைய
ன்றியும் யான் என்றும் மறக்கத்தக்கனவன்று.

வ்விதம் பன்னிரண்டு பாகமாய் அச்சிட்டிருக்கிற
ய சாஸ்திரங்கள் ஒருபுஸ்தகத்திலிருப்பது மற்றொரு
யா திருப்பதால் பதினெட்டு வாலியத்தையும்
புகையால் ஒவ்வொருவரும் இதனைவாங்கிக்
ன நம்புகின்றன.

இங்ஙனம்.

 த. குப்புசாமிநாயுடு.

மலையான மயேந்திரகிரி தன்னிற் சென்று
 மகத்தான ரிகளையுந் தெரிசித் தேதான்
 தலையான உச்சிமுடி தன்னில் நின்றேன்
 தஞ்சமென நின்றார்கள் அஞ்ச பேரும்
 நிலையதுபோல் பவளஒளி நீலச்சோதி
 சிவசிவா ஆரறிவாற் பரத்தின் மூலம்
 நிலையதுகண் டொரத்தபடி கண்டு கொள்ளு
 நீமயங்கித் திரியாதே மலையி லேறே.

(4)

ஏறினே னம்மலையிற் சூட்சங் கேளு
 என்மகனே சாரைவருங் கோடா கோடி
 தேறினே னதைகண்டு வெளியில் வந்தேன்
 திருஸ்டியிலே கருநெல்லி தன்னைக் கண்டு
 மாறினேன் கலைமாறிச் சிலையாலோதி
 மாட்டினேன் பூட்டதனை மதியால் வாங்கி
 கூறினேன் வாவாவா வென்றே கூவிச்
 குருவிருந்த பதியதுதான் மதியார் பாரே.

(5)

மதியான கேசரியின் மூல வட்டம்
 மதிரவியின் சூட்சமடா மவுன வாலி
 விதியருளு மெஞ்ஞான யோக நாதன்
 விதிநடு முச்சந்தி தன்னிற் கூடி
 நதியருளுஞ் சீரங்க பட்டணத்தில்
 நாதகுரு நஞ்சுண்ட மூர்த்தி தானும்
 பதியரிந்த ஞானமடா நிலைகண் டோது
 பாலமூர்தம் விந்துரிலை பரமாமுற்றே.

(6)

அகஸ்தியர் சூத்திர ஞானம் கூ முற்றிற்று

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

பிரம்ஞானம் எ.

பாபரமாம் பரமகுரு தன்னைப் போற்றி
பர்வெனியி ளாடிநின்ற குருவே அய்யா
நிராதாமர்ப் நிர்மலத்தின் குட்சா குட்சம்.
நிறமான கணபதிவல் லபைபையப் போற்றி
சராசரங்கள் அண்டபிண்ட நடுவு மாகி
சத்திசிவ முத்திசிறு வாச லாகி
தாரதாமாஞ் சுழிமுனையின் நடுவில் நின்ற
சச்சிதானந் தகுரு மூலங் காப்பே,

மூலமுத லாதார பீட மாகி
முக்கோண வீட்டிதழின் முனைபைப் பற்றிப்
பாலமெனு மயிர்ப்பாலந் தன்னைத் தாண்டிப்
பார்க்கையிலே தீபவொளி ஞானச் சோதி
நீலமணி யானகுரு நாத ரூபம்
கேர்சுழியிற் கண்டறிந்து கொள்ளு வாய்நீ
வாலைபுரு வடிவான ஆத்தான் தன்னை
மயேந்திரகிசிச் சார்புதனிற் கண்டேன் பாரே

பாரப்பர கண்டறிந்து கொள்ளு வாய்நீ
பாழ்வெனியுங் கடந்துகழி முனையிலேறி
ஏரப்பர கம்பநுனி மீதி லேதான்
எட்டாத வட்டபார் தன்னைக் கண்டு
கூர்ப்பா குறிப்பறிந்து தீயை மூட்டி
குமரியிவ ளாடிநின்ற ஞான குட்சம்
கூர்ப்பா அறிவார்க ளானந் தத்தை
ஆகாச வட்டமடா அறிந்து கொள்ளே.

கொள்ளுதற்கு நின்னமொரு குட்சங் கேளு
கூறான சந்திரனில் தோய்ந்தே யேறு
எள்ளனவும் மனதுபிச காமற் றானே
ஏறநீ மலேச்சார்பு மேருக் கப்பல்
கொள்ளிகொண்டுமூட்டியது திபைப் போலே
குறிகாட்டுஞ் சிவயோகி சித்தர் ஞானி
வள்ளலாட மனமெதனைக் கண்டு தேறி
வழிபறிந்து சுழிமுனையில்வாழ்ந் திருப்பார் பாரே.

இருப்பார்கள் அவர்மகிமை பென்ன சொல்வேன்
ஏகபர வெளிதனிலே குட்ச மாகிச்
சிரிப்பார்கள் பிரபஞ்ச மாயை நீக்கித்
தேஜோம யானந்த மூர்த்தி யாகி
விரிப்பார்கள் சாத்திரத்தில் நூல்கள் தோறும்
விபரமது கண்டுரைப்பார் மேல்மு லத்தோர்
தரிப்பதுதான் காயசித்தி யிண்ணிற் கூடித்
தானிருப்பார் பதினெட்டுச் சித்தர்தானே

(5)

சித்தரென்ற போதுதான் வேறென் றெண்ணி
செகத்திலே நீமயங்கித் திரியவேண்டாம்
பந்தமென்ற மனமதுதான் சித்த ராச்ச
பரவெளியிற் சத்திசிவ மொன்றே யாச்ச
சுத்திசையுங் காடுமலை செடிகள் தோறும்
யிருப்பாரோ காயசித்தி யான பேர்கள்
சுத்தயில்லா முடர்களே தேக மாயை
தொலையில்லை உன்னுடைய சுழியிற் பாரே.

(6)

பாரேநீ சித்தருட பதியைக் கண்டால்
பளிச்சென்றே வெட்டவெளி யாகு மங்கே
காரேநீ கண்ணினொளி யின்னுக் குள்ளாய்க்
கண்டபர ஞானமல்லோ கருதிப் பாரு
காரேநீ கேட்டதெல்லா முவர் தனிப்பார்
கைமபர நாதயின்று சித்த ராச்ச
வேரேநீ உலகமதில் மணியின் னொன்று
யிரும்பாதே விட்டகுறை சுழிதான் முற்றே

(7)

அகஸ்தியர் ஞானம் எ முற்றிற்று

பாம்பதி துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானகுத்திரம் அ.

வணங்கியே தாய்பதத்தை போற்றி செய்து
மகத்தான எட்டிரண்டு மறிய வேணும்
இணங்குதற்குக் குருவேணும் இயல்பு வேணும்
எந்நூல்தா னாயிரத்தி யிருநூற் றுள்ளே
குணங்காமற் சொல்லிவைத்தேன் அகர மீசன்
கடிகிற்கும் உகரமல்லோ சத்தியாகும்
அணங்கினுக்குத் தானுரைத்தா ரீசன் நன்றாய்
ஆச்சரிய மகாரத்தி லடங்கிப் போச்சே

அடங்கினின்ற மகாரமல்லோ மவுன தீட்சை
ஆதாரங் கடந்துகின்ற அத்தொய் தத்தில்
சடந்தனைக்கொண் டாகாசங் கலந்து போச்ச
தாரகப்பிர் மக்கியான சார்பி தாச்ச
தொடர்ந்தேறிப் பார்த்தாக்கா லெய்து முத்தி
தூலமதைப் பார்ப்பவர்க்குச் சொருப யில்லை
குடந்தனக்குள் ளாகாசம் நிராகா சத்தைச்
கட்டுகின்ற தன்மையல்லோ கொழுவிப் பாரே

பாரப்பா புலத்தியனே மகார குட்சம்
பலித்தாக்கால் யோகியென்றே பகர லாகும்
சோப்பா அகாரத்தி லுதாரங் கூட்டு
கிகாரத்தில் வகாரத்தைச் சேர்த்துப் போடு
கோப்பா அரிபெழுத்துக் குறிதான் சேவன்
நின்றவிடம் மூலத்தில் நகாரங்காணும்
போப்பா ஒங்காரப் பிண வத்தார்
பேச்சான சேவனை பிறக்குந் தானே

நானென்ற மூலத்தில் வாசி யாட்டம்

சதாசிவனார் பீடத்திற் புக்கித் தானால்
ஊனென்ற சடம்போங்கற் பூர தேகம்

உன்றனுக்கு வாய்த்ததடா வீசன் வாழ்க்கை
நானென்ற ஆணவத்தை நீத்த வென்றால்

நகரா மென்ற கீழாணி வேரைத் தள்ளு
பானென்ற அகாரமுனை யூடு தாக்கு

பன்னிரண்டுக் குள்ளடங்கும் பதியுள் ளாச்சே (4)

உள்ளாகச் சிகாரவன்னி பற்றிக் கொண்டால்

ஓடாமற் பிரணவம்வந் தொட்டிக் கொள்ளும்
தள்ளாதே ஓரொழுத்து மகரா மையா

சகஸ்திரத்தென் மலர்க்குள்ளாய்ச் சார்ந்து கொள்ளும்
விள்ளதே மேற்கொண்டால் துவாத சாந்தம்

வெட்டவெளிக் குள்ளானால் ஞான மாச்சு
துள்ளாட்ட மேதுமில்லை புருவ மையச்

சுழிக்குவளாரு வெழுத்தறிந்தாற் றுரிய மாச்சே (5)

துரியமென்ற வகாரத்தை மாறி யேற்றச்

சுடரான சிகாரமதே சோதி யாகும்
அரியெழுத்துக் குள்ளாக ரவிதான் நிற்கும்

அர்ச்செழுத்தும் வானெழுத்தி லாடி நிற்கும்
எரியெழுத்தைப் பற்றிநின்றால் இ-உ ஐயும்

எட்டெழுத்தும் சிட்டெழுத்துக் கேளு தையா
குறியிருக்கு மிடத்திலொரு பகைய தாகக்

குற்றெழுத்தைப் போக்கிவிட்டார் குருவி தாச்சே (6)

குருவிருக்கு மிடந்தானே புருவ மையம்

உவெலக் கண்டானே ழிவ் சாட் கி
திருவிருக்கு மூலமல்லோ ஞான சித்தி

கிஞ்ஞவங்கு மென்றாறற் பேரு முத்தி
சுருவிருக்கு மவுனத்தி லிந்த மார்த்தம்

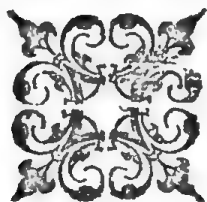
கைகாட்டிச் சொல்வதற்கும் அறிவ யாச்சு
உருவெடுத்த வென்னபல னிறந்து போனால்

தூண்பது நெல் பிரமாண முடி தாக்கே (7)

தாக்கப்பா இடக்கண் னுவலக்கண் னுஞ் சேரு
சச்சிதா னந்தவன்னி தானே பேறும்
மூக்கிலே ஓடாது வாசித் தம்பம்

முத்தியென்ன நெத்திக்கண் ணுள்ளே நிற்கும்
நாக்கிலே நின்றபரை யறிபா துண்டோ
நாவிரண்டும் மூவிரண்டும் ஞான யோகம்
பாக்கியமே செய்தவர்க்கு மகார தீட்சை
பலிக்குமடா விருநான்கு பாடல்முற்றே

அகஸ்தியர் சூத்திரம் அ முற்றிற்று.

பாமபதி துணை

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய.

ச ம ர தி கு த் தி ர ம் கூ.

ஆதியா மத்தி யமர்ந்திடுஞ் சமாதி

ஒதிய முப்பொருள் ஒன்றாகத் தோன்றும்

வேதியன் மேல்தாழ் வீடதுவா மப்பு

போதியக் கண்டம் பொருந்திடும் வாயுவே.

(1)

வாயுக் கருமை வாரிநீர் வெள்ளையாம்

தேயு சிகப்பாந் தெளிவுடன் பாரு

மாயும் பூதம் மனவேறவ் வஞ்சஞ்

சாயுமே புந்தியில் சத்தியம் பெற்றதே.

(2)

பெற்ற வுடலது மிரேத மதுவானால்

உற்றது கழன்று ஒருகடி கைப்போதில்

அற்றது சில னைம்புல னெடுங்கும்

வித்ததை பறிவாய் மேவியுட் கொள்ளே.

(3)

கொள்ளவே வாலிக் குறிப்பைநீ கேளு

மெள்ளவே சமாதி மேலிடு கண்டத்தில்

உள்ளவே காட்டி யுரைத்துது னது

எள்ளவே வன்மன மிறுத்திநீ பாரே.

(4)

பாரே சமாதி பகர்ந்திடக் கேளு

ஆரே விபூதி பாசனம் ரோடு

கேரோவோ ராண்டு விலைத்துச் சமாதி

தேரே பெழுந்திடு திகைப்பற்றப் போமே.

(5)

போமே நாரதிகா புகழ்பட நேயறும்
தாமே தேகந் தளிர்திற மொத்திடும்
தேமே தேகந் திகழும் பதினாறப்
ஓமே வாகியென் றுள்ளிட நிற்குமே.

ஓம்வாசி யென்றே உள்ளிட்ட போது
ஓம்வாசி யென்றே அருள்பெறத் தோன்றும்
வாம்வாசி யுலகெலாம் வசியம் தாருர்
தாம்வாசி மெய்யாய்த் தழைத்திடுமே நன்றே.

நன்றே மதுபூசை நாட்டிற் பிரணவம்
என்றே சுத்தியு மெடுத்திடு மெய்யினில்
அன்றே பொசிப்பு அரைமட் மெண்ணு
கொன்றே தேறுவா கோடியி லொருவரே

ஒருவரின் உந்தியில் உதிப்ப ரிருவரும்
திருவென் முன்றாய்த் தெரிந்திடு நாமம
மருவே வுண்டுபார் மாசற்ற சோதி
குருவெனத் தெளிந்தால் கூடுவார் விடே.

அகஸ்தியர் சமாதி முற்றிற்று.

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர்குழம்பு.

பருவதர் தண்ணில் வாழும் பரமனா ருளினுலே
அருமைபா யுலகில் நாளும் அன்புள்ள மக்த ளுக்கு
வருபல வியாதி பெல்லாம் மாயவே யுண்மை யாசப்
பெருகிய முனிவர் தாமும் பேசிய மருந்து கேளே (1)

பேசிய மருந்து கேளாய் பெருங்காயங் கடுகிற் துப்பு
வீசிய காரஞ் சூதம் விசமனோ கிலையுங் கூட்டி
ஆகித்திப் பிலியோ டொக்க வருந்தகட் டரிதா ரந்தான்
மாசிலாக் கரிய சீரம் வகைக்கொரு களஞ்சி வாங்கே (2)

வாங்கிய களஞ்சக் கொவ்வா வாளமும் வறுத்துப் பாதி
தாங்கிய பச்சைபாதி சமன்முனை போக்கி நீக்கித்
தீங்கிலா மருந்து பத்துஞ் சேரவே யரைக்கக் கார்தல்
தங்கிடு மோருஞ் சோறு முண்டுநீ நன்றா யாட்டே (3)

ஆட்டிய மருந்தின் பேரு மகத்தியன் குழம்பதாகும்
ஈட்டிய காமே சுக்கில் இருமலே கடுக்காய்ச் சாற்றில்
வாட்டிய குளிர்த ரங்கள் வகைசுக்கில் மிளகிற் கொள்ள
நீட்டிட திரத்த மூலம் நெய்பாலிற் கொள்ளப் போமே (4)

பாலையும் வெறுக்குஞ் சோகை பருவயி ருமை பாண்டு
மேலிவை மிளகுத் தூள்-வெள் வெங்காயத் திடவுந் தீரும்
காலனேர் சன்னி பெல்லாங் கழற்கொடி முசு முசுக்கை
கோலமார் கொச்சிச் சாற்றிற் கொடுத்திடத் தீரும் பாரே (5)

இடுகண்ணிற் கடுகிற்பாதி பிசையந்தகற் றுளைச் சோறு
வடுதயிர் சந்த னங்கள் வைத்துநீர் கட்ட மாறும்
படுபரு பிளவை வளை பக்கரை யாப்புப் புண்கள்
ஒடுவருந் சிஸ்தி யாதி யுமிழ்நீறிற் பூசப் போமே (6)

பூசிட முலைக்குத் துக்கும் புண்ணுக்கு மதுவே யாகும்
கூசிடும் வாத சூலை குட்டங்கள் நொச்சிச் சாற்றில்
சூசிகா வலி குன் மங்கள் தொலையுமே நொச்சிச் சாற்றில்
தோசமார் முகவர தம்-போஞ் சுக்குநொச் சிச்சாற் றுலே (7)
வேறு சந்தம்.

சாரக் கபால் வலிமுகவரய்த் தனக்கும்பசாசந் திரிப்புகையா
நேரா பொடுங்கும் நீர்ச்சுருக்கு நீர்க்கல் லடைப்பு தானேவிழ
திராச் கிரந்தி பாங்கிமுதற் றீருங் குப்பிச் சாறுதன்னிற்
போரார் தோசம் பலவிதமும் போகும் போருந் திரிபிடியே (8)

திரிதான் குழம்பிற் றேய்த்துருட்டுஞ் சீலையதனிற்புகை பிடித்தால்
இரியா மண்டை யிடிதீரும் இந்தக் குழம்பிற் பணவிடைதான்
பரிவெள் ளாட்டுப் பால்நாவற் பட்டைச் சாறு சாஞ்செய்
தரிதாக் கொடுத்தாற் சூதகவாய் வனை த்துபோம்நல் விதியிதுவே (9)

விதிடால் மருந்து மிதைவிட்டு வேறே தேட வேண்டாமே
பதிவாம் நாலா யிரத்துடனே பசரும் வியாதி யெல்லாம்போம்
மதியா விதனை யறிந்துகொண்டு வருத்த அனுப்பா னத்திலே
துதியாய்த் திகழும் வயித்தியர்க்குச் சொன்னார் பொதிகை முனிவே

அகஸ்தியர் துழம்பு முற்றிற்று

(10)

பாம்பதிதுகை

அகஸ்தியர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானதீட்சாவிதி.மக

ஆதிபென்ற கருவறிந்த கபாலயோகி
அஷ்டமாசித்தியெல்லா மாடுஞ் சோதி
விதிபெனும் பாவெனியி லாடி யேதான்
வேதாந்த மூலசுழி முனையு மாகி
மேதினியி லண்டபின்ட நடுவு மாகி
மேல்மூல வட்டதிரி கோணந் தன்னிற்
நாதியந்த மானாகுந் நாதலிங்கம்
நாதாந்த சோதியுட மூலம் காப்பே

(1)

மூலமுத லாதார பீட மாகி
முச்சுடராம் உச்சிவெளி தன்னி லேறி
மாலயனு மறிபாத பாதந் தன்னே
மயேந்திரதிரிச் சார்புதனிற் கண்டு தேறி
கோலமுடி வன்னிமலை சன்னி திக்குள்
கூடிநின்று நெடுநோங்குவிக் கொண்மி
பாலவனந் தனிற் சென்று மயிர்ப்பா லத்திற்
பார்புகுந்தே னைக்கோணந் திரிகோ ணத்தே

(2)

ஐங்கோணம் அஞ்ச முகமாகி நிற்கும்
அதில்நிற்குந் திரிகோண மையமாகி
என்கோண மென்னுடைய தேகமாகி
என்னுக்குள் வெளியுமாயேக மாகி
தங்கநிற வடிவான சத்தி வாலை
தாரதமா மவுனசுழி நடுவு மாகி
நங்கோணம் நவகோணம் தூல மாகி
நாடிவிற அங்கோணம் உடலு மாமே

(3)

உடலாகி யுயிராகி யுணர் வுமாகி
உதித்தபர நாதவிந்து கலையு மாகி
கடலாகிப் பாற்கடலிற் பள்ளி கொண்ட
சாயாம்பு மேனிபனைக் கருத்துள் வைத்துச்
சடமான சன்னிக்குள் தீப சோதி
தன்னுக்குள் ளறிந்தபரம் வெளியு மாகிப்
படமாகி யீரேழு உலக மெல்லாம்
படைத்தபரம் ஊமை யேன்றே பகிர்ந்து பாரே

பாரே நீ உமையரனா ராடுந் தில்லைப்
பாலமெனும் வாசினிலை முடிவு மாகி
காரே நீ கற்பூர தீப சோதி
கபாலவெனி யூடு சென்று மேலே யேறி
வாரே நீ அமுர்தமது வழியிற் பாயும்
வந்தவழி தனையறிந்து மலையி லேறிச்
சீரே நீ வேறொன்று மெண்ணு தேயோர்
செகசோதி பாதமதை வணங்கி நில்லே

நில்லென்ற இடமதுதான் பாழு மாச்சு
நேத்திரத்திற் குடினது சிவமு மாச்சு
வில்லென்ற புருவநடு மைய மாச்சு
வினையாத பொருளதுதான் விண்ணி லாச்சு
வல்லபர நாதவிந்து கலையு மாகி
வாழ்கின்ற ஒங்கார வீட தாகிச்
செல்லவழி மனதறிவால் ஞானக் கண்ணைத்
திறந்தடை சூழிமுனையிற் கண்டு கொள்ளே

கொள்ளுவது யென்னவென்றால் கற்ப விந்து
குறிப்பறியா மானிடர்க்குத் தேரனு மோசொல்
தள்ளுவது பெண்ணாகை விண்ணிற் பாரு
தாயான மனோன்மணியைப் பூசை பண்ணு
எள்ளுவது பிரபஞ்ச யா ய நீக்கி
யிசைந்த சச்சு தானந்த அறிவிற் கூடி
விள்ளுவது யென்னவென்றால் பைந்தா செரு
வேகாது சாகாது யிரண்டுந் தானே

இரண்டான விபரமது மொன்றாய்ப் போக
 விசேசபூரகந்தனிலே மேலிச் சென்று
 குரண்டமலைச் சார்புதனி லேறி ஞஞ்சால்
 கூடுவது குட்பகந்தா விபரத் திற்சம்
 கரண்டமலைக் கருசெல்லிச் சாறுநீரும்
 காணுமடா சாறுநீ வேகந தப்பவ
 சாண்டருமோர் பழம்பெருளாக் சுழினை சோதி
 சார்ந்தவர்க்குப் பாவெளிசத் திபமதாமே

(8)

சத்தியமாய் நானுனக்குச் சொன்னேன் னைந்தா
 சற்குருவை யறிபாத பூசை யென்ன
 நித்தியமும் நேமநிஷ்டை விரத மாகி
 நீதியறி பாமல்மனக் கசடு போமோ
 முத்திரரும் வாலையுள் சுண்ட முர்த்தி
 முனையநின்ற முப்பாழுக் கப்பாற் சென்று
 வைத்தபொருள் தனையெடுத்து உச்சி மீதில்
 வடிவுகண்ட வாலையது விவமு மாச்சே

(9)

கிவமாச்சு பரமாச்சு வாலையாச்சு
 கிராவெளி நாதபரம் பூமி யாச்சு
 தவமான சித்தருக்கு வானி யாலால்
 தங்கநிற வடிவுடைய சோதி யானான்
 நவகோண பீடமதில் வீலை யானான்
 நாதாந்த சோதியென்ற பேரு மாச்சு
 புவனமதிற் பதினாறு லோகத் துள்ளே
 பூரணமாய் நிறைந்தபர நாதந் தானே

(10)

நாதமென்ற ஊமைபடா வாய்வா தாரம்
 நாகிமுனை வெளியாகி ஓரியுமாகிப்
 பேரதமய மானசுநி மவுனத தூட்டிப்
 புதந்தளடா பாவெளியிற் சுண்டு கொள்ளு
 சோதியரு வாசிடெ மையத் துள்ளே
 துலங்கிநின்ற பூரணத்தின் குட்சா குட்சம்
 பாநியிரு விழியாகி சுடரைப் போற்றி
 பாடினேன் திட்சைபதி மென்று முற்றே
 அகஸ்தியர் ஞான திட்சை கக முற்றிற்று.

(11)

பாம்பதி துணை..

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

முப்பூவழலை சூத்திரம் கூஉ

காப்பு

பன்னிரண்டு காலான புரவி யப்பா

பாங்கான மூலவெளி தன்னில் நிற்கும்
நண்ணபமாய் வாசிதனி லேறிக் கொண்டு

நாட்டியந்த நடுவிடு தன்னில் நின்றால்
முன்னின்ற முப்பாமுக் கப்பா லேயோர்
முகப்பிண்டு முச்சந்தி வந்து கூடுந்
கின்னசிறு வாசல்டடந் தப்பாற் சென்றார்
சிதம்பரமுக் காணுமுத்தி சித்தி யாமே
நூல்.

தாயான மனோன்மணித்தாய் பாதம் போற்றி
சாற்றுகிறேன் னாயிரத்து யிருநூற் றுக்குள்
தோயாத கருவொன்று மில்லை யில்லை

சொல்லடக்க மாயுரைத்தேன் வழலை பொன்று
காபாகும் மிதைக்குறுக்கி யிருநூறுஞ் சொன்னேன்
கனிபோல விந்நூல்பன் னிரண்டி னுக்குள்
வாபாரச் சொல்லுகிறேன் வகரா மார்க்கம்

மதியிரவி அண்டபிண்ட வளமை கேளே

வளமையென்ற அண்டமென்றால் முட்டை யல்ல
மானிடர்கள் மண்டையல்ல வுவரீ ரல்ல
இனையான ரோமமல்ல கண்ணி ரல்ல

பிசன்னிந்து சூதமென்பர் அதுவு மல்ல
தளிரான முலிகையு மதுவு மல்ல

சமாதிநிலை யூனுப்புந் தானு மல்ல
குளமான சுத்திலத்தின் கூறு மல்ல

கொடியதொரு சுண்ணாம்புக் கூட்டந் தள்ளே

தள்ளப்பா உவரல்ல துருசு மல்ல

சவுக்கார மண்வேசச் சத்து மல்ல

விள்ளப்பா ஆணல்ல பெண்ணு மல்ல

வெடியுப்பு சுறியுப்பு விஷ ரல்ல

கொள்ளப்பா ரத்தினமல்ல மலேதா வல்ல

கோசமல்ல அஸ்தியல்ல குருவன் டல்ல

எள்ளப்பா வஸ்துவல்ல சிறுநீ ரல்ல

ஏதென்றாற் பஞ்சபூ தத்தி லொன்றே

(3)

பூதமென்ற அஞ்சுக்கும் நடுவாய் நின்ற

பூரணமே தேய்நீர்ச்சு புலத்தி யாகேள்

வேதமென்ற அட்சரத்திற் கிரார மாச்சு

மேலான வகாரமது தோன்றலாச்சு

நாதமென்ற வெடியுருவுங் காண லாச்சு

நலமான தலையாச்சு காலு மாச்சு

ஒதவென்றால் ரவியாச்சு சுழியு மாச்சு

உவட்டுமெண்ணைப் புகழ்ந்துகொண்டா லுப்பு மாமே (4)

உப்பான வாகாசம் வன்னி பீசம்

ஒகோ-கோ சமாதியிலே யுப்பே யண்டம்

அப்பான மேகத்தாற் பிறந்த வன்னி

ஆசைகொண்டு பிரிதியியி லடங்கி நிற்கும்

செப்பார்கள் வண்ணனைச் சோதித் தோர்கள்

சிவனைவெளி பாக்குமந்தத் தேயு உப்பு

துப்பான பிண்டத்திற் சேரும் போது

சொர்னவித்தை கைவசமாய்த் தோன்றும் பாரே (5)

பாரப்பா பிண்டத்தைச் சொல்ல வென்றாற்.

பாரயில்லை சாரயில்லை பயனோ யில்லை

நோப்பா பெண்ணில்லை பெண்ணுள் பெற்ற

பிண்டாயில்லை கருவியில்லை சிசுவு யில்லை

கூரப்பா மங்கையர்கள் நூர மான

குருதியில்லை கும்பிகல் பூமி யில்லை

லாரப்பா பலசீவ செந்து யில்லை

மதுவில்லை மலயில்லை வகையாய்த் தேனோ

(6)

வகையான மண்ணென்றும் மதிதா னென்றும்
 மாவென்ற மலமென்றும் அமுரி யென்றும்
 தொகையான பூவென்றும் வருஷ காலத்
 தூத்தலென்றுஞ் சூரியனாற் சுட்ட தென்றும்
 தகையான யேழுவகைத் தோற்றத் துக்கு
 தாயென்றும் போனியென்றும் சத்தி யென்றும்
 பகையாதே கொடிவெள்ளைச் சாதியென்றும்
 பாஷாண முவர்நிலத்தே பசுரு வாரே.

வாரான மண்ணல்லோ பிண்ட மாச்ச
 வன்னியல்லோ பூமியின்பீ முண்ட மாச்ச
 கூரான அக்கினியும் வாயுங் கூடிக்
 குடியிருந்த சருவானி நிலத்தை பேணி
 நீரான தண்ணீரும் மண்ணுங் கூடி
 நின்றதினார் பெண்ணாச்ச தீயோ ஆணும்
 பாரான திவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்த போது
 பலமான வாதசித்தும் பெலத்துப் போச்சே.

போச்சப்பா ஆணுக்கு மென்றே தீட்சை
 புகழான பெண்ணுக்கு மிரண்டே தீட்டை
 நீச்சப்பா பூரணநூல் தன்னிற் கொண்ணேன்
 ஸ்சமாகச் சொல்லிவைத்தேன் முப்பத் தொன்றில்
 வாச்சப்பா மதிபாகரவியின் பாகம்
 வளமாகப் பாகத்தைச் சொல்லி வந்தேன்
 ஏச்சப்பா சொல்லவில்லை கைபா கங்க
 னித்தனையு முப்பதிலே யிசைந்து பாரே

இசைபவே வள்ளிக்கு கலைதா னென்றும்
 இரட்டிப்பு வேணுமடா தண்ணீ ருக்கு
 அசைபார மண்ணுக்குக் கலைதான் நான்கு
 ஆணுக்குக் கலைநாலுக் கதிகம் வேண்டாம்
 பசையிலலா ஆகாச மகிழ்ந்து கொள்ளும்
 பருவமா யிந்தமுரை பாட மாட்டார்
 திசையான பூநீற்றைச் சிறுநீர் தண்ணீர்
 நெனியிறுத்து நிரொரித்து தியங்குவாரே.

தியங்கமால் மேஷமடா பெண்ணுக் காச்சு

செப்புவிற்றன் மீனமடா ஆணுக் காச்சு
மயங்காதே காலையிலே மாலை சேரும்

மத்தியா னந்தனிலே ஒன்றாய்ச் சேரும்
துபக்காமற் நிதிபகினைத் தென்பா ரந்தச்

சோடசத்தைக் காணார்கள் ஸுடர்த்து பாரு
தயங்கமாற் புலத்திபனே யிந்த மார்க்கம்
சாடினால் ஞானசித்தி தருதி தானே

(11)

தானென்ற அண்டபிண்டக் குருவைச் செய்ய

தவம்வேணுஞ் செபம்வேணுந் தயவு வேணும்
மாமென்ற அக்கினியா முறையைக் காண

மதிவேணும் விதிவேணும் வாசம் வேணும்
நாமென்ற மூணாவத்தை யடக்கவேணும்

நல்லரிவாற் சாஸ்திரத்தை யுணரா வேணும்
தேனென்ற சற்குருவைக் காக்க வேணுஞ்

சித்தியாம் பன்னிரண்டுஞ் சிறக்க முற்றே.

(12)

முப்புலமு னே சூத்திரம் முற்றிற்று

பரமபதினை

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்த்தருளிய

சிவலிங்க பூஜாவிதி கரு

கேளப்பா புலஸ்தியனே ரசத்திற்போதங்
 செடிபடாச் சிவனைப்போல் வார்த்துக்கொண்டு
 தாளப்பா பூஜைசெய்யக் கைலாசபோதந்
 தப்பாமற் சதகோடி காலமாகும்
 தேளப்பா கொட்டினதோர் விஷத்தைப்போலத்
 தேடரிது ரசத்தினுட ருளிகைவேகம்
 வாளப்பா புலத்தியனே காவினுள்ளே
 வாயடக்கஞ் செய்துகொள்ள யோகமாச்சே

ஆச்சப்பா புலத்தியனே சூதங்கட்ட
 ஆரூறு முடியாது அறிவான்சித்தன்
 பேச்சப்பா அக்கினியில் செயித்ததானால்
 பேரண்டங் கிழிந்தாட வேதையாகும்
 நீச்சப்பா ருளிகைகட்ட வகையைக்கேளு
 நீதிபெற எவருக்கு மரிதாமப்பா
 ஏச்சப்பா மிதனுடைய வர்மஞ்சொல்வேன்
 எந்தனுக்குப் பரையீச னீந்தான்றானே.

தானென்ற புலஸ்தியனே வகையக்கேளு
 தயங்காமற் சொல்லுகிறேன் வகைதானப்பா
 கோனென்ற வராட்டி யனு மெனக்குச்சொன்னார்
 குறிப்பாக மனந்தேறிக் கூறிச்சென்றேன்
 ஏனென்றால் புலஸ்தியனே உனக்குயானும்
 இன்பமுடன் சொல்லிவிட்டேன் கருத்தானப்பா
 ஊனென்ற சூதமொன்று வெள்ளையொன்று
 உத்தமமாம் போகமணிச் சாத்திலாட்டே

ஆட்டப்பா கருஷுமத் தஞ்சார்விட்டு
 அதுகன்றாய் கழிகைபட வாட்டிக்கொண்டு
 நீட்டப்பா ரவியினுட கின்னந்தானும்
 நிலைக்கவே நாலுவிர் லங்குலத்தால்
 மூட்டப்பா ஒட்டிவிட்டிச் சீலைசெய்து
 மூதண்டக் குக்குடத்திற் புடத்தைப்போடு
 கோட்டப்பா மேலேறிப் பதங்கங்காணும்
 குமரவழிக் காரயிட்டு வருக்கிக்கொள்ளே

(4)

கொள்ளப்பா மனியதுபோ லுருகியாடும்
 குருகிமுக மொளிவான கருப்பதாகும்
 மெள்ளப்பா அதினுடைய வேதைமார்க்கம்
 வெட்டவெளிக் குருடனுக்கு மெய்க்கோலப்பா
 உள்ளப்பா யிதுகொண்டு சனங்கன்செய்வார்
 உலகத்துள் நாகத்தே கிடந்துமாய்வான்
 தள்ளப்பா யினுவல்லோ காயசித்தி
 தாண்டவமே புரியசிவ பூஜைபண்ணே

(5)

பண்ணப்பா வோராண்டு செய்தாயானால்
 பராபாமே யுனக்குவந்து யேவல்செய்யும்
 விண்ணப்பா பொருவருக்கும் நீசொல்லாதே
 மேதினியில் நாகத்துள் கிடந்துமாள்வாய்
 கண்ணப்பாவுனக்கேத்த பிள்ளையானால்
 கை முறையாய்ச் செய்து அவன் குணத்தைப்பாரு
 ஒண்ணா பா கருவைத்தா னொளிக்கவில்லை
 உறுணர்ந்து மனந்தேறிப் பாருபாரே.

(6)

பாரப்பா யிதுக்குக்கை லாசமுண்டாம்
 பாடாமற் சித்தரிதை மறைத்துப்போட்டார்
 ஆரப்பா எனைப்போலே திறந்துசொல்வார்
 ஆச்சரிய மிதனுடைய வேகமப்பா
 ஊரப்பா யிதினாலே யோகசித்தி
 உத்தமனே சிவபூஜை பண்ணநன்று
 காரப்பா யிதுதனக்குப் பூஜைசெய்து
 கருவாக அர்ச்சகோசெய் பதங்கஞ்செய்யே

(7)

செய்யப்பா பிப்படியே பூஜைகொண்டு
 திறமாகச் செய்யவல்லோ பலத்தைக்கேளு
 மெய்யப்பா அவனுடைய பிதிர்களெல்லாம்
 மிகக்கோடி நாகசென்ம மல்லவல்ல
 பொய்யப்பா சொல்லவில்லை தோர்துபாரு
 புலத்தியனே உந்தனுக்குக் கருவைச்சொன்னேன்
 வையப்பா பூஜையிலே என்னைவைத்து
 மவுனமாய் சிவனைவைத்து நோக்குநீயே

(8)

நீயென்றும் நானென்றும் வேறுமில்லை
 பிராகரன்போ லுந்தனுக்குத் தோணுந்தோணும்
 நாயென்னுஞ் சென்மத்தைத் தாண்டியெத்தும்
 நாகசென்ம மல்லவப்பா சித்தன்சித்தன்
 பாயென்று கூடுவிட்டுக் கூடுகொள்ளு.

பதறாம விருந்து கொள்ளக் கெவுனஞ்சாடும்
 நோயென்ற வருமையெல்லா மகன்றுபோகும்
 துண்ணிமையாய்ச் சிவலிங்க போதந்தானே

(9)

தானென்ற குளிகை செபமாலேசெய்து
 தாக்கப்பா பதினாறு நடுத்தானென்றும்
 வானென்ற மதியாளை வட்டஞ்செய்ய
 மகமேரு போலலவோ ஒளியுங்காணும்
 கோனென்ற அவன்ரூபங் குறிக்கப்போகா
 கோடிரவி ரூபமவன் சொல்லக்கேளு
 தேனென்ற மனோமணியாள் சினுமங்கே
 சிந்தித்த போதமெல்லாந் தெளியுந்தானே

(10)

தாளகவித்தை
 தானென்ற அரிதாரர் தேவிராதர்
 தாக்கப்பா புலத்தியனே நீதான்கேளு
 வானென்ற யவ்விடைதான் குதங்குட்டி
 பிதமாக அரக்கமவோர் சாத்திலாட்டி
 வானென்ற ரவிசின்னி யாலேமூடி
 உத்தமனே சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
 வானென்ற கின்னியிலே பதங்கமேரும்
 வழித்துநன்றா யுருக்கிடவே மணியுமாமே

(11)

ஆமப்பா புலத்தியனே யிதுவாம்லிங்க
மர்ச்சனையே செய்தவர்க்கு யோகஞ்சித்தி
தாமப்பா யிதினாலே சொர்னஞ்செய்வார்
சண்டாள மாண்பரங்கே கெடுப்பாரையே
ஆமப்பா குழிக்கிரைதான் தேரும்புல்லர்
உற்றுணர்ந்து பரமம் கெர்வஞ்செய்வார்
நாமப்பா புலஸ்த்தியனே பூஜைசெய்து
நவகோடி காலமெல்லாம் நடந்திட்டாரே

(12)

ஓரென்ற உலகத்தின் மாண்பரெல்லாம்
இக்குளிகை செந்நூராஞ் செய்துகொண்டு
ஊரென்ற செம்பிலிட்டு மதியிலிட்டு
உதரத்துச் சீவனங்கள் பண்ணுவார்கள்
ஆரென்ற விதினாலே தோஷமில்லை
ஆச்சரியம் பரதேசிக் கண்ணமிட்டு
வாரென்ற தேவியுட யோகபூஜை
வகுத்தவனே சமுசாரி யோகியாச்சே
அகஸ்தியர் விவலிங்க பூசாயிதி கருமுற்றிற்று

(13)

பரமபதினை

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

வாசிக் குளிகை யச

ஆதிபந்த மில்லாசின் மயத்தின் பாதம்

அகண்டபரி பூரணியாம் ஆத்தாள் பாதம்

சோதிநிர மாகிவின்ற கணேசன் பாதம்

சொல்தனக்குக்குருவான மந்தன்பாதம்

வீதியென்றபராபரத்தின் நந்திபாதம்

வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் வெளியின் மார்க்கம்

சோதிபெனு மம்பரத்தில் நடனஞ் செய்த

சுடரொளியின் பாதமது காப்புத் தானே

(1)

தானென்ற ஞானிக்குக் குளிகை யுண்டு

சாற்றுக்கிறேன் புலததியனே சார்ந்துமேளு

தேனென்ற விர்துடல்லோ ரசமிதாச்சு

திரண்டுமணி யாவதற்கு வகையைக் கேளு

மானென்ற அக்கினியே புடந்தா னாகும்

மக்களே ரசமணியின் மார்க்கத் தாலே

கனென்ற சுடத்திலே மணிபோற் செய்தால்

உத்தமனே ககனத்தி லோட லாமே

(2)

ஓடலாம் பராபரத்தினுள்ளே தானும்

ஓகோகோ சொக்குவிக்கும் மணியின் மார்க்கம்

காடெல்லாந் திரிந்தலின்று ரசத்தை வாங்கி

கட்டியொரு மணியாகச் செய்வெனென்று

காடெல்லா மலைவர்கள் உலுத்த மாண்பர்

கமலலகி லவர்கட்டு நாக மெய்தும்

பாடுபட்டால் விந்துதனைக்காணலாகும்

பாப்பிர்ம மணிபாரும் பாரு பாரே

(3)

பாரப்பா விந்தவைத்தான் மணியாய்ச் செய்யப்

பாடுகிறேன் புலத்தியனே ஐயா கேளு

வீரப்பா உன்னுடைய வாசிடன்னை

விதமாகப்பிஜத்துள் ளடக்கியேத்து

காரப்பா வாசியைத்தம் பனமநீ செய்வாய்

காட்டுகிறேன் கபாலத்திற் கண்டி கொள்ளு

வீரப்பா துளிநா வுண்ணாக்கில் மோறி

விளங்குகிற தமாதனை யடைத்துப் பாரே

(4)

அடைக்கையிலே கும்மென்று யிருட்டுக் காணும்

அலைத் துவிநெ் தேகமதை மலைக்க வேண்டாம்

உடைக்கையிலே அவ்விடத்திற் சத்தங் காணும்

ஒங்கியின்ற சுடரொளியுள் கதிரும் வீசும்

படைக்கையிலே விழிகொண்டு மரைக்கண் பாரு

பருமுக்கின் சுழிமீதிற் குறிப்பைப் பூணி

கடைக்கையிலே காதுகொண்டு மசைவு காணும்

கடைத்தேழ்வா சல்கதவ டைக்கும் பாரே

(5)

பாரப்பா அடைத்துவிடும் வாச லேமும்

பன்பான வாசியது கேழ நோக்கும்

சோப்பா வாசியது இறங்கும் போது

சிவ்வென்று சுழிவயிற்றை யழுத்திக் கொள்ளும்

காரப்பா நந்தியுட பீட மாகும்

மாமவிட வாசியைத்தான் சுழித்துக் கொள்ளும்

ஆரப்பா லிங்கவட்டம் அபான வாசல்

அடைக்குமடா நந்தியுட வேகந் தானே

(6)

தானென்ற வாசியி ஓத்திற் செல்லும்

சரிவரவே சென்றபின்பு சொல்லக் கேளு

மாவென்ற கபாலமெலாம் பின்பல் வாங்கி

மயங்காமற் ககனத்தின் உள்ளே செல்லும்

தேவென்ற உடர்க்காய்ப்பம் கொடுத்திப் புகக் கொள்ளும்

செல்லவென்றால் மயக்கமது காணும் காணும்

மயென்ற மயக்கத்தின் மயபத் தோரம்

ஒதுக்கிப் பிடித்தி லமாததி யூனே

(7)

ஊணவே வாசியது மேலே நோக்கும்

உட்புகுந்து தண்டுவெளியோடும் பாரு
காணவே சுடர்க்கம்பங் காண்ப தொன்று

காண்பதற்குள் அஞ்சுதமர் கண்போல் நிற்கும்
ஊணவே பதுவழியே வாசியேறி

ஏகுமடா கமலத்தி னண்டத் துள்ளே
ஊணவே அமுதத்தில் வாசி சிக்கும்

அப்பவல்லோ அக்கினியு மதிகமாமே

அதிகமென்ற அக்கினியாங் கதிரோ கோடி
ஐயையோ கண்ணிமைக்குள் அடங்கு மோசொல்
பதிகமென்ற விந்துதனை வாசி தானும்

பம்பரம் போற் கத்தியல்லோ மணிபோல் பண்ணு
கதிகமென்ற விந்துசாரணையே செய்யக்

காட்டுகிறேன் புலத்தியனே கருதிக் கேளு
உதிகமென்றே துனிநாக்கை பனுப்போல் நீக்கி
உருண்டுவரு மணியுடனே வாசி பாரே

பாரப்பா விந்துமணி வாசி கூடப்

பேரென்றுயிறங்கிவிடும் பீசத் துள்ளே
காரப்பா கந்தியுட வழியிற் செல்லுங்

காணதற்குள் சுழன்றுமணி சிக்கிக் கொள்ளும்
காரப்பா அவ்விடமக் கினியின் வீடு

அப்பொழுதே அண்ணாக்கைத் திறந்து மூடிச்
சேரப்பா நூறுதரத் திறந்து மூடு

சிவந்துருகி வலமாஞ்சா ரணையென் றெண்ணே

எண்ண நூற் றெட்டுசா ரணையு மாகும்

ஏகுமடா வண்டத்தின் மணியின் வேகம்
உண்ணதுனி நாக்கைபரை வாசி வாங்க

ஒடிவருங் கபாலத்தில் மணிதா னப்பா
கண்டவுட னவ்விடத்தில் மணியை வைத்துக்

கபாலவரை பெருவாசல் மூடும்போது
நண்ணவே சடமதனை புயரத் தூக்கி

நாறுபெண்டு வரைவாக்குஞ் சொக்கும் பாரே

சொக்கவே அண்டமுதற் றிசைக ளெட்டும்
சுழன்றுவரும் நிமிஷத்தில் மணியின் வேகம்
தக்கவே முன்போலக் கதவை மூட
சுணத்திலே கம்ப துனி மேலே செல்லும்
சிக்கவே கதவின் துனி சற்று நீக்கிச்
சீக்கிரத்தி லோடிவரு மணிதா னப்பா
கக்கவே ரசமணியின் மார்க்கஞ் சொன்னேன்
கண்டுகொள்ளு மிந்தனால் தன்னி லாமே

(12)

ஆமென்ற ரசமணியின் வேகத்தாலே
அண்டர்களும் முனிவர்களும் மயக்கி னார்கள்
தேமென்ற விம்முறையைச் சொன்னேன் யானுந்
சிவஞானி மௌனிக்குச் சொன்ன தல்லால்
ஊமென்றே பிறந்திறக்கு முலுத்தருக்கே
உற்பனமா யிம்முறையைச் சொன்னா ரானால்
நாமென்ற கழுதையுட ஜென்ம மாகிக்
கடைப்பிறப்பாய்ப் பிறந்திடுவார் கருதிப் பாரே

(13)

பார்க்கவே யிம்முறைநீ சொன்னா யானால்
பாழான நகரமது மெய்தும் பாரு
பார்க்கவே சீடனுட மனதைக் கண்டு
கைமுறையாய்ச் சொல்லிவிடு ஞான மார்க்கம்
பார்க்கவே ரசமணியின் மார்க்கந் தன்னை
என்மகனே சொல்லிவிட்டேன் யோக மார்க்கம்
பார்க்கவே யிப்பாகந்தவறு மற்செய்
செழுங்கருணை பதினாவிற் கடாஷ முற்றே

(14)

அ க ஸ் தி ய ி லாசிக் குளிகை கசு. முற்றிற்று

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய.

சு ஸ் திர ஞா ன ம் மரு

பூரணமாய் நிரைந்தமலர் வாணி பாதம்
புசலுகிறேன் நந்தியொளி கணேசன் காப்பு
காரணமாய் நின்றபா நாத விந்து
கடந்துசுழி ஞானபா வெளியு மாகும்
வாரணனு மாலயனு மறிவாச் சூட்சம்
வகையாக யெனக்களித்த வாயி காப்பு
பூரணமாம் வேதங்கள் பெற்ற நானும்
ஆடிநின்ற ஐங்கன்றாள் போற்றி னேனே

போற்றிநின்ற சின்மயத்தின் நேர்மை கேளு
புருந்தசிறு வாசஸ்திரி கோணந் தன்னுள்
வீற்றிருந்தேன் சுழிநாடி வட்ட மீதில்
வெட்டவெளி யூடுசென்று நிலையில் நின்று
பாற்றிருந்தேன் பதியறிந்து கூத்துங் கண்டேன்
பாங்காண குண்டலியின் பார்வை பாலே
மாற்றிநின்றே னிப்பிறவி மைந்தா கேளு
வாரிதியிற் கண்டசுழி முகையு மாமே

ஆமைபெனு மைந்தெழுத்துக் குயிரு மாகி
யஞ்செழுத்தே புஞ்சமுக மாகி நின்று
ஊமைபனும் ஆகார மாறு மாகி

உற்றுநின்ற பாவெளியில் உகார சுத்தி
சோமனெனும் வன்னிரவி ஒளியு மாகித்
தொட்டெழுத்தும் விட்டெழுத்தும் மூல மாகி
ஓம்நமசி வாயவென்றைத் தெழுத்து மாகி
ஓடிதுபார் உச்சிநடு முடியிற் றுணை.

முடியான மூலத்தின் சோதி கண்டு

முனைத்தெழுந்த முக்கோணச் சக்க ரத்தின்
படியான மலைச்சார்பு தன்னி லேறிப்

பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்ட அரிபைப் போற்றி
குடியான சேவனயி ரிருப்புங் கண்டு

குருபரனும் நஞ்சுண்ட மூர்த்தி தானும் }
வடிவுமொரு சிவலிங்க சொருப மாகி
வாழுகிற பதியறிந்து மதிதான் பாரே.

(4)

மதியான மோட்சமது சொல்லக் கேளு

மவுனகுறி கெவுனவெளி பாய்ந்தே போடி.
நதியான ஆறுதலந் தாண்டி. சின்று

நற்கமல மாயிரத்தெட் டிதழின் மேலே
விதியான விட்டகுறை உதித்த போது

மேல்மூல மாதாரம் வசமே யாச்சு
சதியான தூலவுடல் சமாதி நேர்மை

தானடைந்து மனக்கண்ணு லறிந்து பாரே.

(5)

அறிவான கைம்பத்தோ ரொழுத்துக் கெல்லாம்

ஆதிமணிச் சோதிநிற மான வாலை

விரிவான ராஜலிங்க சுருப மாகி

விண்ணினொளி சித்தருக்குத் தெய்வ மாகிச்

சரியான நடுவணையிற் பருவ மாகி

சடாட்சரத்தின் கோலையதாய் சின்று மூலம்

குறியான பதியறிந்து குறிபைக் கண்டு

கூடினேன் சிதம்பரத்தி லாடி னேனே.

(6)

பூடிநின்ற தில்லைவனந் தன்னிற் சென்று

அம்பரத்தே சென்றுருகை வாசல் தாண்டி

பாடிநின்ற பாசமது ஒங்கா ரத்தால்

நடனமிடுங் கணகசபை தன்னி லேறிச்

நுடியதோர் மேல்வட்ட மூலமாகிச்

சொல்லறியா மந்திரத்தின் ருட்சத் தாலே

பாடியதோர் பலனாகும் ஞான மாகிப்

பாமருரு தன்னஞ்ஞாந் பகுந்து பாரே

(7)

பாரோ நீ பாவெளியில் ஞான சத்தி

பஞ்சவான் நீலமணி சொருப மாகி

சீரோ நீ பாமகயி லாசந் தன்னிற்

சிதம்பரத்தின் நடனவெளி சீத மாகி

நீரான விர்த்துஜல மணியு மாகி

நேத்திரத்திற் கண்டபரம் ஊமை பாகி

ஆரானவாயு வெளி யாதா ரந்தான்

அங்கமதி லிங்கமணி யறிந்து கொள்ளே.

(8)

கொள்ளுகிற வரிசையினிச் சொல்லக் கேளு

குறிகாட்டும் பெரியோரை உடுத்து நில்லு

தள்ளுமது பெண்ணாசை விட்டித் தேரு

தாயான மனோன்மணியைப் பூஜை பண்ணு

வள்ளலுட பெருமைதனைச் சிவமென் றெண்ணி

வகான முச்சுடரின் மேலே நின்ற

உள்ளுணர்ந்து மனதறிவாம் ஞானக் கண்ணால்

உற்றுப்பார் வெட்டவெளி உருவ மாமே

(9)

உருவமென்ற கேகமது பிளந்து தானால்

உன்தேகம் காயசித்தி விண்ணிற் பாரு

பருதிமதி ஆனந்த சித்த ராகப்

பாவெளியில் வாழ்ந்திருப்பார் நீயும் பாரு

சுருதிமறை நான்முடிவோர் காணச் சூட்சம்

சுழிதனிலே கண்டனடா சோதி சோதி

சுருதியதோர் அஞ்செழுத்தின் உறுதி யாலே

காட்டினேன் கற்பூர தீபம் பாரே

(10)

பாரான பிருதிவியும் அப்புங் கூடிப்

பாலமெனும் ஒங்கார வீட தாகிச்

சீரான தேய்வுடனே வாயுங் கூடி

செனித்தஉயிர் பரமாகி வெளியு மாகி

வாரான ஆகாச வட்டந் தன்னில்

வல்லபையுங் கணபதியும் உந்தி யாகித்

தாரான மண்டலத்தி லாடுஞ் சோதி

தன்னுச்சி வழிகடந்து ஓடும் பாரே.

ஓடுகின்ற சார்பது நாலும் பாரு

உதித்தகரு நெல்லியதில் நடுவே பாரு

ஓடுகின்ற ஊந்துதலை நாகத் தாலே

ஆத்தாளா மப்பனையும் அரிந்து கொண்டேன்

சாடினேன் பிரபஞ்ச மாகைய தன்னைச்

சுத்திதா னந்தமெய்த சுழியி லேதித்

சாடினேன் பரவெளியில் நாத மாகித்

சுறினேன் நிலையறிந்த வெளியு மாயே.

(12)

வெளிபான் பரவெளியின் பூட்டைக் கண்டு

வேதாந்தத் திறவுகோல் சுழியால் வாங்கி

அழியாத வட்டகுறு மூலகோதி

அகண்டமதி லாடியே பரத்திற் சேர்ந்து

செழியான சின்மயத்தின் சொருபத் தன்னைத்

தெரிசித்தேன் நாதலிங்க மூர்த்தி பாதம்

விழியான பொருள்தானே மனதற் கொண்டு

விட்டகுறா யிருந்தமதிவேணும் பாரே

(13)

மேணு மென்ற சோதியொளி நடனக்கண்டேன்

வெந்தயிடம் வேகாத யிடமுங் கண்டேன்

ஊனுகின்ற மூலஒளி சுழியுங் கண்டேன்

ஊனுறக்க மற்றவிடந் தானுங் கண்டேன்

காணுகின்ற கயிலைமலைபேணி கண்டேன்

கற்பூர தீபவொளி காட்டு கண்டேன்

ஆணுவங்க ளற்றவிடந் தானுங் கண்டேன்

அரகரா உச்சிமுடி அகராக் தானே

(14)

தானென்ற அகாரமுடன் உகாரஞ் சேர்ந்து

தனித்து நின்ற ஒங்கார பிடந்தன்னில்

வானென்று வைத்தகுறி மனமே யாகி

வாசினடு எண்ணெதிரே கூசும் பாரு

பாணமுர்தம் விடதுதரபம் உண்டு நேரு

பார்வையினுற் கயிறுகொண்டு கட்டு கட்டு

ராணுமொரு சுழியாகி வழியைக் கண்டு

நாட்டினேன் காவியத்தின் ஞான முற்றே

அகல்த்தயர் ஞானம் உரு முற்றிற்று

(15)

பாம்பதி துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய.

தேவியின் பூர்வபகஷப் பூஜாவிதி. யச

அகரவுரு வாயெங்கு மமர்ந்து நின்ற

அண்ணாமனோன் மணிபதத்தை யகத்துட் கோண்டே

இகமதனில் நீதிவர்க்கந் தனைத் தெரித்தே

இயம்புகிறேன் சோடசத்தை யின்ப மாகத்

தகவுடனே யிதையறிந்து பூசிப் போர்கள்

சம்பத்து மிகப்பெற்றுத் தரணி மீதம்

றுகளகற்றி பட்டாங்க யோக ராகிச்

சொல்லரிய பேரின்பம் பெறுவார் தாமே.

அம்மாவா சியுமான அருபித் தாயே

அகண்டபரி பூரணியே யமல சத்தி

சம்மாலே பாடரியே னுனது பேரில்

காலிலே வந்தருள்செய் நாயே னுக்கு

தம்மாலே சோடசருத் திரம்வி ளங்கத்

தயவுசெய்து நிற்பதத்திற் றரிந்து கொள்வாய்

சம்மானி யிருக்காதே எனைக்கண் பாரு

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

பிரதமையிற் பிரவிடையாய்க் கலைவே ருகிப்

பிங்கலைவிட் டுடைகலையிற் பிறந்த கன்னி

உறவாகி சலித்தனைவிட் டகலா நீற்கும்

உமைபவளே யினிப்பிறகி டொழியச் செய்வாய்

திறவாத மருந்தாகி யின்ப மாகி

திட்டமுட னட்டசித்தி யெல்லாம் கல்கிச்

சுருதியுத்தி யனுபவமாய் நின்ற ஞான

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே.

துதிகைதனி லுபயமெனு மிடைபின் னென்னும்

சொர்க்கமெனும் நகரமெனுஞ் சொல்லப் பெற்ற
மதிரையா வடிமுடியா யுயிரு மாகி

வாழ்வான பெண்ணாக வந்த தாயே
விதிதுலைந்து வினைதுலைந்து வெட்கங் கெட்டே

வீம்புபய மாசைதுக்கம் விட்டே யோடச்
சுதன்முகத்தைப் பாரம்மா ருக்ஷா ருக்ஷ

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

(4)

திரிதிகையிற் சுத்த மற்றுச் சுத்த மாகிச்

சிற்சொருப மாயெங்குஞ் சிறந்த தேவி
உறுதியுட னுனதுபத மகலாச் சிற்றை

யுறவெனக்கு நீதருவா யுமையே தாயே
அருவிபோ லிருகண்ணிர் பொழிந்தே யுத்தன்

அடியிணையத் துதிக்கின்ற அடியே னுக்குச்
சுருதியாய் வந்தெனது துயர் நீப்பாய்

ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

(5)

சுதர்ந்தியிலே நாதமெனும் வாம பூசை

தரவேணுந் தயவாக அடியே னுக்கு
மதித்தபடி வரமருள்வாய் வாகை யம்மா

வானவெளி யேவாசி மவுனத் தாயே
பதித்துனது பாதத்தி லெந்தன் சென்னி

பரிதிமதி யகன்றாலு மகலா மற்றுன்
துதித்தபடி நின்சரண மெனக்குத் தந்தாய்

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

(6)

பஞ்சமிவிற் பெற்றெடுத்தாய் பாலன் றன்னைப்

பால்கொடுத்தாய் பதநடனஞ் செய்தா யம்மா
கொஞ்சமொரு காரியத்திற் நவக்கஞ் செய்தாற்

குப்பைவளர் பயிர்கடரை யேறு மோதான்
கஞ்சமென்ற நின்னடியைச் சார்ந்தே னம்மா

தன்னைத்தா னறிய் துமுன்னேத் தொண்டு செய்து
துஞ்சாம லிருக்கவுந்தான் றுணைசெய் வாய்நீ

ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

(7)

சஷ்டியெனுஞ் சடாசுநாத்துட் சதாசி வத்தின்

கைதன்ப போதத்திற் றுனாய் நின்றாய்
அஸ்டதிக்குப் பாலகரும் பெரிபோர் வானோர்

அயன்றிருமால் முதலான சித்தர் யாரும்
கிட்டியவந்து அருள்தந்தா யடியே னுக்குக்

கிடைத்ததுவு முனதுடைய கிருபை யம்மா
சட்டியுடன் ரவிமதியுந் தரித்து வந்த

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

சுத்தயிபாஞ்சபைதனிலே நடன மாடிச்

சப்கருஷி சப்தகன்னி பணிந்து போற்ற
அத்தனிடப் பாகமதாய் முக்கோ ணத்தி

லமர்ந்திருந்த பேரின்ப மாதித் தாயே
இத்தினத்திற் படுத்துயாங்காணார் போலே

யிருந்து யிட்டா லாதரிப்பா ரார்கண்பாரு
சுத்தமதி ரவிகலந்தே ஓரியாய் நின்ற

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

அட்டமியி லட்டகலை யட்ட நாகம்

அட்டகிரி யட்டகஜ மாக யின்னும்
திட்டமுட னெக்கெங்குந் தானாய் நின்றாய்

என்தாயே நின்னடியை யிறைஞ்ச கின்றேன்
திட்டமுட னன்பர்களும் பெரிபோர் வானோர்

செப்பரிய தெள்ளமுதே தெயிட்டாத் தேனே
துட்டர்களை யடக்கியன்பர் தன்னை யாண்ட

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

நவயியிலே நவரத்தின மகுட ஞ் ரூட்டி

நவகோடி சித்தர்கள்வந் துணைப்ப னிந்து
தவம்பெருக வீராறுகலையுந் தாண்டிச்

சாகைத மானபதந் தரிசித் தோர்க்குச்
செவகாமி நின்னுடைய கிருபை யாலே

செகமதனி ஸப்படியிச் சித்தம் வைப்பாய்
கவர்னமய மாய்விளங்கும் கருணை யாலே

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

தேசியிலே சாகாத் திற் கப்பா லேறி

சிலம்பொலிக்கு முன்னுடைய திருத்தான் போற்றி
சிசமாகத் தூலகுக் குமத்தி லொன்றாய்

மிஷ்களத்தில் நீகானு மொன்றா யாகி
அசையாத வானந்த மாய வற்றுள்

அருள்வெளியாய் வாமருள்வா யகண்ட ரூபி
நிசியாகப் பிள்ளையையுன் தொண்ட னுக்கும்

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே (13)

ரகாத சியுமான தானத் துள்ளே

இருந்தநா தம்பாத்தி லேறிச் சென்று

ரகாத காலறிந்து வோடிச் சென்று

தப்பாமற் பிடித்தபின்பு பெங்கே போவாய்

வகாத தலைகண்டு வெளியிற் செல்ல

வேறேதா னுடையல்ல லெனக்கிங் காரு

நாகாயென் னுள்ளத்தே யினிக்குந் தேனே

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே. (13)

நவாதசியாய்த் தானிருந்தே முக்கோ ணத்திற்

சொலமனதிற் கெட்டாத துரிய மாகித்

வமுடியில் நடஞ்செயுமுன் சாணங் காணச்

சந்ததமும் தானக்கண் தருவா யம்மா

வியதனி லெடுத்தவெந்தன் தேகம் போமுன்

போதமுற வேபென்னைப் புளித னுக்கிச்

வைபாகி பேபறிவிற் சேர்க்குந் தாயே

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே. (14)

நியோத சியாயிருந்தே இடைபின் மையஞ்

சேர்ந்து வரவாதாரத் தன்னிலேறித்

றியறியு மாக்கினைபைக் கடந்து மேலிக்

குருவுருவிற் குருவாக விளங்கு மன்னை

றியைவரி வல்லறிந்து அனுபவித்து

அறிவிலே மனமிருக்கத் துணைசெய் யாத்தாள்

நுதிமுடி வறிந்தபெந்தன் தாயே காப்பாய்

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே. (15)

சுதூர்த்தகியி லானவொரு நான்காய் நின்ற
தற்பகையே சிற்பரியே ஷட்கோணத்திற்
குதித்தோடிப் போகாம லெட்டிற் சேர்ந்து
சூம்பகத்திற் றம்பனமாய்க் கூட்டி யம்மா
மதிப்பான வுன்பதத்திற் சேர்த்த னைத்து
மனங்கலங்கி வாடாமல் மதிப்பா லீந்து
சுதன்முதத்தைப் பாரம்மா துரியா தீத
ஜோதிமனோன் மணித்தாயேசமுனை வாழ்வே.

தேவியின் பூஜாவீதி யெ முற்றிற்று.

பரம்பதினை

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
தேவியின் அமரபகஷப் பூஜாவிதி கள்.

நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நினைவே யாகி
நீங்காத பெருவாழ்வே லோக மாதா
பரஞ்சேதி யானபூ ரணியே தாயே
பாற்கடலே ள்ளையின்ற பாமே சுத்தி
சரமாகி யுலகமெலாம் வளர்க்குந் தேவி
சுன்கரியே பெளர்ணமியின் வடிவங் காட்டி
துறவான ருஷிமுனிவர் பனியச் செய்த
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே (1)

சேஷமமது தருவதற்குநேரே வந்த
திரிபுரையே சாம்பவியே மணப்பூ வானிக்
காமனையும் வாமனையும் படைத் தாயே
கன்னியே வளர்பிறையே கனக மாகி
நீமறைவாய் நின்றதென்ன நினைவே யம்மா
நீழி காலமெலா மூலகத் தோர்க்குச்
சோமகலை போலாகி யுருவங் காட்டும்
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே (2)

வாழ்வான வுலகமெலாம் நீயே யம்மா
மண்டலங்க ளெங்குமே வளர்ந்த சோதி
தாழ்வேது வுனையடைந்த சித்தர்க் கெல்லாம்
தங்கமய மாயிருந்த தேவி ருசி
பாழ்போன வாக்குநல்ல சித்தி தந்து
பாக்கியபா யடங்கா புண்டத் தோடே
குழந்திருந்து மகிழ்ந்தெவ் ப பெற்ற மாதா
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே (3)

மதியான நாலுகலை யான ரூபி

மாதாவே வரப்பிரசா தங்கள் தந்து

கெதிபெறவே செய்தபூ ரணியே யம்மா

கிருபையுடன் தவநிலையைக் காட்டி வைத்தாய்.

பதிவான கலைநாலும் பாழ்போ காமற்

பாக்கிபங்கள் தந்தருளு பராயே சித்தர்

அறிதனையே பெரிதென்று நினைக்குந் தேவி

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

(4)

பஞ்சமியி லுலகமெலாம் பெற்ற மாதா

பரப்ரம்ம மானதொரு பாக்கிய ரூபி

தஞ்சமென்ற சித்தர்களைக் காக்குஞ் சத்தி

தமியேனை யீடேறச் செய்த தாயே

பஞ்சையாந்தொண் ணூற்றூறு தத்து வத்தைப்

பறக்கடித்த சுமங்கலையே ரிஷிகள் தம்மைத்

அஞ்சதலில் லாமற்றா னிருக்கச் செய்தாய்

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

(5)

உன்னுடைய கிருபைவைத்துத் தவத்தைப் பெற்றே

ஒன்றாக இரண்டாகி ஆறு மாகி

தன்னுடைய தீட்சைவைத்து ஞானம் தந்த

சங்கரியே சாம்பலியே சாகாக் காலே.

கன்னிகையே மதுராச மான தேவி

கற்பகமே கனகபிர காச மான

அன்னுதிருச் சுழிமுனையி லாடுந் தேவி

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

(6)

பந்தவினை போக்கிடுமென் னருமைத் தாயே

பாக்கியவதி பூரணியே பருவ மாதே

வந்துநீ ஸ்ரீரூள் பெருக யெனை வளர்த்த

மாதாவே சுடொர்ளியாய் வழங்கப் பெற்ற

எந்தனையு மகத்யனெனப் பெ ரு மிட்டி

எட்டெழுத்தில் மூன்றெழுத்தாய் விளங்கி நின்ற

சுந்தரியே கன்னிகையே பகண்ட ரூபச்

ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

(7)

திங்களொழி யாயமர்ந்த சப்த கள்ளி

தேவர்களுக் கமுதளித்த சிறுபெண் னுத்தாள்
அங்கசத்தி ரீங்காரி அனந்த ரூபி

அண்டரொலாம் போற்ற அவ தரித்த தேவி

மங்களமாய் நவராத்திரிப் பூசைக் காக

வந்தமர்ந்த திரிசூலி மகிழோங் காரி

துங்கமயமானவா னந்தித் தாயே

ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

(8)

நீதமுடன் உருவாகி அருப மாகி

நிஷ்களமாய் நிராமயமாய் நின்ற நீலி

வேதமுடி வாகிநின்ற விமலித் தாயே

விண்ணொளியாய்ப் பரவெளியா யகண்ட சத்தி

பாதமதிற் சிலம்புகலீர் கலீரென் றோதப்

பத்தருக்காய்ப் பிரசன்ன மான ரூபி

சோதனையாய்ச் சோமகலை யாக வந்த

ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

(9)

காலான சந்திரகலை நாலுங் காட்டி

கண்முடித் திறக்குமுன்னே ஜோதி காட்டி

மாலான அரிதனையு மங்கே காட்டி

மறைந்துநின்ற சுயரூபந் தன்னைக் காட்டி

பாலான சோமகலைப் பாறு முட்டி

பாங்குடனே பெனைவளர்த்த பருவ மாதா

ரூலான தாய்வறியிற் சொரூபந் தந்த

ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே

(10)

அண்டாண்ட புவனமுந்தான் நீயே யானாய்

அம்புலியிற் சோதிமனோன் மணியு மானாய்

கண்டதொரு காட்சிகளைச் சொல்லப்போமோ

காரணியே பூரணியே கன்னி யாளே

விண்டதொரு மகிழ்ச்சி

அரிவி டாமல்

வேண்

னை முடித்துக் கொண்டேன்

தொண்

பூள்வா யம்மா

யே சுமுனை வாழ்வே

(11)

சொல்லவென்றால் ஜோதிமய மான தாயே
 சுந்தரியே உன்பாதக் கொடுப்பாயம்மா
 நல்லதொரு திருநடன மாடுந் தேவி
 நாதாக்கள் பணிகின்ற வாம ரூபி
 வல்லசித்தர் மனதிலுறை மகிமைத் தாயே
 வாலைதிரி புரையெனக்கு வாக்குத் தந்து
 தொல்லுலகத் தாசைகளை மறக்கச் செய்த
 ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே (12)

பாசவலை தனிற்சிக்கி யலையா மற்றான்
 பண்புடனே அஞ்ஞான மதனைப் போக்கி
 நேசமுடன் சது கிரி மலையி லேதான்
 நித்தியமும் நடனமது புரிந்த நீலி
 பேசரிய ஞானமதை யெனக்க ளித்த
 போரன சுமங்கலையே பெரியோ ருக்குத்
 தோஷமது வராமற் காக்குந் தேவி
 ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே (13)

பத்துடனே நாலாகி யெங்குந் தானாய்
 பராபரியே பாஞ்சோதிப் பருவ மாகிச்
 சித்தாகி யுலகமெங்கும் மயக்குந் தாயே
 திருவருளேத்திரிபுரையே தேவி யம்மா
 வித்தாகி முளைத்தெழுந்த சுடரே தீப
 விமலியே ருண்டலிலுங் கராசத்தி
 சுத்தான அண்டமெலாம் நிறைந் து.ரின்ற
 ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே (14)

பிரியமுடன் பதினைந்து கலையு மாகிப்
 பேசரிய தீபவொளிப் பிரமை யாகி
 உரியதொரு நந்தியொளிதிபங் காட்டி
 ஒங்கரா நிற்காரச் லாகி
 சரியென்று மதித்திடே
 சங்கரியே சாம்பக்
 ஹரியஹரி யாதிதத் தமர்
 ஜோதி மனோன் மணி

எட்டெட்டுக் கையாகி யுருவ மாகி
 எங்கெங்குந் தானாகி பருபி யாகி
 விட்டுவிட்ட குறையிருந்தோர்க் குபதே சித்து
 வேண்டியதோர் வரங்கொடுத்தே அவர்க ளுக்கு
 கட்டுமெட்டாய்ச் செல்வமதைத் தான்கொ டித்துக்
 கனிவாக வரைதனிலே யிருக்க வைத்தாய்
 தொட்டுந்தன் பாதமதைத் தொழுதே னம்மா
 ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே (16)

பறையான வுந்தனையும் பணிந்தே னம்மா
 பசுமொடு வரமருள வேண்டுந் தாயே
 நிறையான செல்வமது கொடுத்துக் காத்தாய்
 நிச்சயமாய்ச் சுழிமுனையைக் காட்டித் தந்தாய்
 வறையான எட்டிரண்டுந் தெரிவித் தென்னை
 வாழ்வித்தாய் கற்பமுறை வழியுஞ் சொல்லித்
 துறைதெரியச் செய்துவைத்த இமயவல்லி
 ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுமுனை வாழ்வே (17)

தேவியின் அமரபக்தப் பூஜாவிதி கள், முற்றிற்று.

பரமபதிதனை

அகஸ்தியர்திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானச்சுருக்கம்.யஅ

(*)

ஆதிமறை சாத்திரங்கள் பிறந்த வாறும்
அடிமுடியும் நடுவாகிப் பொருள்முன் றுகி
வேதியனும் மால்சுவனும் நின்ற வாறும்
வேதமுட னாகமங்கள் பிறந்த வாறும்
சாதிபல தொழில்முறைத ளான வாறும்
தன்னுக்குள் அஷ்டாங்கம் செய்த வாறும்
ஒதியனா லவரவர்கள் உரைத்த வாறும்
ஓம் மகா ராஜகண பதிகாப் பாமே

(1)

காப்பான கணபதிபை பெழுப்பி மேலே
கருதினால் மனமகிழக் கருதியூறு
சேப்பான தீபமதிற் சார்பு கொண்டு
சிவசிவா நடுவான நிலையில் நின்று
கோப்பான புலத்தியனே நாதத் தோங்கு
கும்பகமே சதாபித்த மனதுபூண்டு
வாப்பான விதுவல்லோ மவுன போகம்
மற்றதெல்லாம் போகமல்ல மடையன்செய்கை

(2)

மடையனவன் சலத்திலுள்ளே யிருந்தே நென்பான்
மாடுநிற்கும் போகமல்ல வித்தை பாச்சு
சடைவளர்த்தா லாவ தென்ன கண்ணை முடிச்
சாம்பவியன் நேயுரைப்பார் தவயில் லார்கள்
உடையவன்தான் நாகியிட்டு மாறிச் செல்வான்
உறுத்தனவன் சாதகத்தாற் செய்வா னின்னும்
அடைபோக மென்பார்கள் உயரத் தாக்கும்
ஜயோகோ வின்பாடு அறிந்துகொள்ளே

(3)

அறிந்துகொள்ளு புலத்தியனே யின்னங் கேளு
 ஆயிரத்தில் ஞானமதை யடக்கிச் சொன்னேன்
 பிறிந்துகின்ற வெள்ளாட்டி பிள்ளை யன்பா
 பெரிதாகக் கும்பிப்பே னென்பான் மட்டை
 செறிந்தகிடாய் வால்கிளப்பிக் கொண்டு துள்ளி
 சேறுதல்போற் சேறிமுட்ட வருஞ்சுணங்கன்
 முறிந்தெழல்போல் கூக்கலிட்டு வாகித் தார்ப்பான்
 மூடனவன் றனைவிட்டுத் தனியே நில்லே

(4)

நில்லென்றே யிரண்டெண்ணும் மூடிக் கொண்டு
 நெடுவிரலால் நாகியொடு வாயும்பொத்திக்
 கல்லென்றே திக்கல்முக்க லாடி நின்றால்
 கண்மழுருங் கண்டெறிக்குங் கபாலம் போகும்
 வல்லமையால் மூச்சடக்கிப் பார்த்தோர் கோடி
 வாய்பேசா மவுனியென்றே அலைந்தோர் கோடி
 தில்லைவெளி காணவென்று சுழிபார்ப் பார்கள்
 செத்திறந்து போவதற்கு திரிந்தவாரே

(5)

வாறான அபானத்துள் சலத்தைத் தானும்
 வாய்க்கியவ் ருள்ளேதா னலகித் தானும்
 கூறான அபானத்தாற் றள்ளு வாறாய்க்
 கும்மெனவே கண்மூடிச் செவிப்பார் கோடி
 தேனான மூன்றெழுத்தை நினைத்தோர் கோடி
 தீட்சைபத்தும் பெறவலைந்து செத்தோர் கோடி
 வேறான வாதமுறை செய்தோர் கோடி
 மெய்யறிவா ரிவரையெல்லாம் புடைத்துத்தள்ளே.

(6)

புடைத்ததனாற் பலனுண்டு புத்தி யுண்டு
 புகன்றிட்ட சாஸ்திரமும் பொருளும் நன்றும்
 அடைத்த பொருள் குருவிடமாய் நிலையர்ய் நிற்கும்
 அம்மம்மா யுகம்வரைக்கும் அதனைப்பேணு
 நடத்தையிலே குருமுகத்தை யுற்றுப் பர்ரு
 நாடோறும் ஒருமனதாய்த் துணிந்து நில்லு
 உடைத்துவிட்டேன் பதினாறில் யோக மெல்லாம்
 ஒன்றுபொரு ளாயிரத்துக் குரியிதாமே.

(7)

உயிரான நாவியந்தா னுயி ரத்தில்

ஒன்றுநீபால்கருவையெல்லாம்வெனியாய்ச் சொன்னேன்
பயிரான ஆயிரத்தி யிருதாறுக் குட்

பயிரிட்டேன் வாதமென்ற பொன்மேராகக்
கயிரான கைத்தொடுத்தே ணஞ்சல் போட்டாற்

கருதியதி லேறினீ யாட லாகும்

செயிரான தொழிய சாம் பவியைக் காணார்

திரிந்துநின்று வாதியென்று சுடுவார் வீணே

(8)

சுடுகாட்டிற் பிணம்பிறக்கித் திரிவார் கோடி

சூட்சுமதி விருந்தாவி யறிபார் தேடி

பிடி காட்டும் பொருளதனை யறிய மாட்டார்

பிழக்கையவர் யோகமென்ற வழியுங் காணார்

கிடுகாட்டுஞ் சந்துநடு விழுவார் நாய்போல்

வெள்ளாட்டி மைந்தருக்கு தூலும் மெய்யோ

அடிதொட்டு முடிவரைக்கும் ஏற நீதான்

அரசாங்க சிவபோகம் நிலைக்கப் பாரே

(9)

பாரப்பா புலத்தியனே ராஜ யோகம்

பண்ணினோர்க்கு வாதமுறை பரிசு காணும்

சீரப்பா ரேசகபூ ரகமுங் கும்பஞ்

செய்வோர்க்குச் சுழிமுனையுந் திறந்து நிற்குஞ்

சாரப்பா அடிமுலம் நடுவாம் மேலும்

சமர்த்தருக் கெட்டு வதி யலையந்தோணும்

சீரப்பா சிவராஜ யோகத் திற்குச்

செப்புவேன் பேர்வகையைத் தெரிந்து கொள்ளே. (10)

தெரிந்துகொள்வாப் அடையோகம் மவுனயோகம்

செலத்தம்பம் முதலான சுழினை யோகம்

பரிந்துகொள்வாய் அம்பிகையின் நாகி யோகம்

பக்குவமாய்ச் செய்யுமொரு கெவுன யோகம்

வரிந்துகொள்வாய் தாரணியில் கௌரி யோகம்

மாறாட்டம் பண்ணியேயிவ் வளவும் வீணே

பிரிந்துகொள்வாய் இவ்வளவும் விட்டு மேலாய்ப்

பேசுரு ராஜயோ கத்தைக் கேளே

(11)

கேளப்பா ராஜனுக்குத் திங்கு முண்டோ
கீர்த்திபெற்ற புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளு
வாளப்பா பித்தனைநாள் நூல்கள் தோறும்
மறைத்ததனை வெளிதிறந்து கூறுவேன் கேள்
தாளப்பா யோகியர்க்கும் பிராண னாகும்
சதாசிவனும் மெச்சியிந்தப் பதினா றப்பா
கூளப்பா சட்டைமுனி வெளியாய்ச் சொன்ன
குருநலை மூலரவர் கிழித் திட்டாரே.

(12)

கிழித்திட்டா ரதினாலே யிந்த நூலைக்
கிருபையுள்ள சிவனுடயுத் தாரக் கேட்டு
கழித்திட்டுப் போகாமல் ராஜயோகம்
கழறுகிறேன் வெளிதிறந்து மைந்தா கேளு
அழித்திட்டு மூடர்களை யகலத் தள்ளு
அசடர்களைப் பல்லுதிர அறைந்து தள்ளு
யழித்திட்ட மூர்க்கர்களை அப்பால் வைத்துப்
பாடுகிறேன் தெரிந்தோர்க்கே யோசன கேளே.

(18)

கேளப்பா அடிமூலம் அமர்ந்து வாங்கு
கெடியாக அறுபத்து நாலுஞ் செல்லும்
வாளப்பா கடுமூலம் நிறுத்தி நில்லு
வளமாக வேழுப்பத் திரண்டுந் திருஞ்
கூளப்பா புருவமையக் குறிகண் ணாட்டு
சூட்சுமதாய்ப் பதினாறுந் தீர வாங்கு
பாளப்பா போகாதே யிதுக்குப் பேர்கேள்
பதிவான ரோசகபூ ரகமே பாச்சே.

(14)

ஆச்சப்பா கும்பகமுந் தீர்ந்த பின்பு
அரகரா சுழிவாசி நிலையில் நிற்கும்
பேச்சப்பா ஒன்று மில்லை வாகியோகம்
பெருமையுற்ற சிவராஜ யோகமாகும்
போச்சப்பா மற்றமற்ற யோகமெல்லாம்
பொய்யாச்ச தென்பதல்ல சிறந்ததில்லை
காச்சப்பா நடுவாசி புண்ணாவ் மேலே
காட்டினேன் சிவராஜ யோகம் காணே.

(15)

காணப்பா காவியத்தின் சுருக்கந் தன்னைக்
 கருவரகப் பதினாற்றிற் கருதிச் சென்னேன்
 விணப்பா வென்று சொல்லி யலைந்தி டாதே
 வெட்டவெளி யாகவே திறந்து சொன்னேன்
 வேணப்பா வாதத்தைச் சுருக்க மாக
 விரும்பிநீ கேட்டபடி. சொல்லக்கேளு
 மானப்பா சிவராஜ யோகங் கண்டோன்
 வருந்தியே செய்தாக்கால் மாதாவாளே.

(16)

மாதரொளிர் வாலையவ ளிருநு வானால்
 மைந்தனே அவளோடே யிருப்பா யானால்
 போதமுடன் உன்விந்து அவள்நா தந்தான்
 பூரணமாய்ப் பிங்காளி விரண்டும் வாங்கிச்
 பூதமுட னிலிங்கமது சிலையுங் காரம்
 சுத்தமுள்ள தாரமுடன் பூரங் கெந்தி
 நேரமுடன் பொரிகார லவணஞ் சாரம்
 நினைவாகப் பன்னென்று சரக்கைப் போடே

(17)

போட்டபின்பு ரவியில்வைத்துக் கல்லத் தாட்டு
 பூரணிபைத் தியானித்து வில்லை தட்டி
 நாட்டமுட னிதையெடுத்து ஒட்டில் வைத்து
 நலமான மேலோடு கொண்டு முடி
 ஆட்டமுடன் சிலைசெய்து புடத்தைப் போடு
 அப்பனே ரசபற்ப மாசும்பாரு
 திட்டமறு செம்புவெள்ளி யிரண்டி னுக்கும்
 சிவசிவர பத்தரைதான் மாத்து மாமே

(18)

அகஸ்தியர் யெ முற்றிற்று

செப்படா இன்னமொன்று சொல்லக் கேளு
 செப்பரிய நாதாக்க ளடக்கம்பா
 மெய்யடா யிந்தவித்தை பொய்யே யில்லை
 மேதினியிற் சொல்லிவிட்டா லுனக்கே கேடு
 பையடா யிந்தமுதற் போலே யப்பா.
 பரத்துக்கே தெரியுமல்லால் மற்றோர் காணார்
 உய்யடா வாழையவள் நல்ல பெண்தான்
 உயர்வான பெண்டிரு மவள்தான் பாரே

(8)

பெண்டிரோ அவள்தானே தாயு மாவாள்
 பேச்சறிந்து பேசதற்கு வாலே யானாள்
 கண்டிரோ தண்ணீரிற்றவளைதானும்
 கனமாக விருந்துமாவை குடிக்கக் காணீர்
 உண்டிரோ உட்பொருளை யொருவர்காணார்
 உத்தமியா ளிப்படித்தா னிருந்தாள் பாரு
 கொண்டிரோ பணம்போட்டுச் சலித்திட்டிரோ
 கோதைக்குப் பால்பழமோ டன்னம் போடே.

(9)

போடப்பா சம்பாநெல் லரிசி போடு
 புதுப்பச்சைப் பயறிட்டுப் பொங்கல் செய்து
 பாடப்பா பசுவினெய்யும் பசுவின் பாலும்
 பாங்கான சர்க்கரை தேன் கூட்டி யுண்ணே
 நாடப்பா அவளுக்கோ விரண்டு நோம்
 நன்றான திஞ்சுவைப்பண் டங்க ளீந்தே
 ஆடப்பா யிப்படியே மூன்று நோம்
 அப்பனே சொன்ன படி அமர்ந்து செய்யே.

(10)

அமர்ந்திட்ட சருவருட மூலம் கிந்தும்
 அப்புறத்தே போக்கிவிட்டா லாகாதப்பா.
 கிமிர்ந்திட்ட நிண்ணயமாச் செய்தா யானால்
 கிரமயமாம் பூரணத்திற் காய சித்தி
 கமிர்ந்திட்ட ஞானசித்தி யோக சித்தி
 தன்னியுட பாலமுர்தம் வாம சித்தி
 செமர்ந்திட்ட வாத சித்தி வாயிசித்தி
 சிவருவங்கு எட்டுமெட்டுச் சித்தியாச்சே

(11)

சத்தியென்றும் சனிகையா லெடுத்த கூறு
 சிவயநம் வானதிலே பிறந்த கூறு
 பித்தனென்றும் பேராசிச் சிவமு மாகிப்
 பிரபலமா ஞானியென்ற உலகமாகிப்
 பத்தனென்றும் பேரெடுக்க எட்டிரண்டாய்ப்
 பராபுரையுந் தான்கொடுத்தா ளிரண்ட தென்றும்
 அத்தனென்றும் எட்டுடனே யிரண்டுங் கூட்டில்
 அவனியுயிர் உடலாகும் யகாரம் பத்தே (12)

பத்தான பொருளிதுதான் பத்தில் வீழ்ந்த
 பரம்பதுவுஞ் சாகாது சொன்னே னப்பா
 கொத்தான பெட்டிரண்டும் சேர் கிழங்கு
 கூடியல்லோ பத்தான திதுதான் மாசம்
 உத்தான பனிக்குடநீர் அதினு லாச்சு
 உண்மையாசருண்ட நஞ்சு மிதுநா லாச்சு
 முத்தான வருத்தமுடன் பெற்ற தாய்நீ
 மூச்சறிபா வுலகத்தோர் தீட்டென்பாரே. (13)

தீட்டான கெச்சனித்தல் தீட்டுத் தீட்டு
 திறமாக மற்றதொன்றுந் தீட்டாகாதே
 மூட்டான மூட்டுமென்பார் தீட்டுமென்பார்
 முதியோர்கள் சனிகையுட ருதுவாவென்பார்
 ஆட்டான ஆட்டமதை வண்ணான் கண்டே
 அதைபெடுத்துச் சத்திசெய்தான் வெருப்ப தற்குப்
 பாட்டான பாடுகண்ட வண்ணான் மூதாம்
 பாங்காக ஆற்றோடே போகும் பாரே. (14)

போகுதடா வீணிலேதா னென்று சொல்லிப்
 புதுமையதா பெவருக்குஞ் சகாயஞ் செய்து
 போகுதடா அதைநீயும் போகா தென்று
 புத்தியினால் நிறுத்தியிடப் பாரு பாரு
 போகுதடா மாதளுக்குத் துணிதா னப்பா
 பொறுமையுட னதைபெடுத்துப் பந்தஞ் செய்து
 போகுதடா சுவாமிக்குத் திவெட்டி போட்டுப்
 பொறிபோலவ் வெளிச்சத்தை சூட்டி டாயே. (15)

கும்பிட்டும் அரகரா வென்று மோங்கு
 குருநமசி வாயவென்றுஞ் சொல்வ தாச்சு
 அம்பிட்டிக் கொண்டதுணி மோட்சம் பெற்றே
 ஆலயங்கள் சுற்றிவந்த புதுமை தானும்
 உம்பிட்டிக் கன்னியர்கள் ஒழித்த சேலை
 உபாயமாய் வெளியில்வந்து துலக்க மாச்சு
 செம்பிட்டிக் கட்டிவைத்தா லடங்கா தென்று
 தேசிக்குக் கடிவாளம் பூட்டி னானே

(16)

பூட்டினாள் முன்றுநா ளான பின்பு
 பூட்டக்க மாகவவ ளேறிக் கொண்டு
 நாட்டிலே அறிவதற்குத் துணியெ றிந்தால்
 நலமான செம்பிருப்பு தனிலே பட்டுத்
 தாட்டிகமாய் உவர்ச்சார மதிலே யேறித்
 தகதகென நவலோக மெல்லாந்தாமும்
 மூட்டியதோ நிரவிபட்டுப் பழுத்துப் போகும்
 முன்னோர்க ளறிவார்மற் றோர்கா னாரே.

(17)

காணார்கள் கண்டெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
 கனமாக நிறுத்திட்டு முறையே செய்து
 தோணார்கள் ஆரெவரோ போட்டா ரென்றுஞ்
 சொந்தமவன் பிறந்திருந்தான் கிடைத்த தென்பார்
 காணாமற் போனபொருள் வந்த தென்று
 கையடக்க மாகவேதான் பதனம் பண்ணி
 நாணார்கள் இடையெடுத்துக் கிரையஞ் செய்து
 நல்லோர்கள் தர்மமிகக் கொடுப்பார் பாரே.

(18)

பாப்பா இப்படியே யிருந்த செம்பொன்
 பாதேசிக் கன்னமிட்டு வாலி வெட்டக்
 கோரப்பா பசுககளுக்குத் தண்ணீர்த் தெப்பம்
 குளம் வெட்டித் தர்மங்கள் செய்து பாரு
 ரப்பா தர்மசிந்தை யென்று சொல்வார்
 உற்றபா தேசியப்பா உன்னி டத்தில்
 ஷாரப்பா வந்தசிவ யோகி மார்கள்

ஆருக்கும் பிள்ளையென்றே யறிந்து போற்றே. (19)

அகஸ்தியர் சோருப ஞானம் பத்தோன்பது
 முற்றிற்று.

பாமபதி துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

பாலவாகடம் உய்.

பூரணமே குருவாகும் அதனைப் போற்றப்
போதரவா யறிவுடனே மிகுந்து பாரு
காரணமாய் வாயுவினால் ரசங்க ளாகிக்
கனமானகுதசரோ ணிதங்க ளாகித்
தாரணமாய் சுரோணிதசுக் கிலங்க ளாகித்
தழைத்துதப்பா வுலகத்திற் றையல் தேடி
வாரணியுங்கொங்கைமதி மின்னாள் வந்து
மகிழ்ந்திருந்து வொருமணியாய் வாங்கினுளே.

வாங்கினாள் வைத்திருக்க விடமிங் கேது
மயிர் துனிபோற் சுழியுண்டு வதிலே சிக்கித்
தேங்கினால் நாதவிந்தா விரண்டுங் கூடித்
திரண்டுதப்பா குமிழிபோற் பிண்ட மாச்சு
துங்கினாள் மிகுந்தாசை சிகாரங் கொண்டு
துதித்திருந்தாற் சனைனத்தா லினிப்பி னாலே
ஏங்கினாள் புசிப்பதற்கும் புளிப்ப தற்கும்
இதமான வாகைபுசித்தா லினிப்பாற் றுனே.

(1)

புசிப்பதனால் னாதமுடனமுதம் பொங்கிப்
புகழாகப் பிண்டத்தை வளைந்து தப்பா,
புசிப்பதனால் சூடேறி நீர ருந்திப்
புகையான சேத்துமந் தானு மாகிக்
கசிப்பதனால் மூலமொடு கூடித் கொண்டு
கருவோடே ஆவியுமே கலந்து போச்சு
முசிப்பதனால் முன்னுறுஞ் சென்ற பின்பு
முதண்டலோகத்தி லுதித்த வாறே.

(2)

உதித்ததொரு பிள்ளைக்கு வியாதி கண்டால்
 உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் தரும மாகப்
 பதித்திருக்கும் நாடிகளைப் பார்க்கும் போது
 பரிவுடனே தோணுமற் கலங்கிப் போகும்
 கதித்திருக்கும் குணங்களைத்தான் சொல்லை கேளு
 கரப்பானுங் கிரந்தியொடு மார்த மாகும்
 மதித்ததொரு கரப்பானுஞ் சன்னி தோஷம்
 வருமாகில் வஞ்சியர்க்கு மருந் தீவாயே.

(3)

வஞ்சியரைக் கருவாகச் சார்த்து பாரு
 வண்மையுடன் வாயு வந்து உடலைப் பற்றி
 மிஞ்சியே மலஞ்சிக்கிக் கருகிக் கொண்டு
 மிகுந்தசிறு நீரதுவுங் கட்டிக் கொண்டு
 அஞ்சியே யலறிபழந் தேங்கித் தேங்கி
 அன்னையன்னை எனக்கூவித் தேடு மப்பா
 உஞ்சிமுலை யுண்ணுது மிரண்டு பார்க்கும்
 உள்மார்தக் குணமீதென் றுணர்ந்து கொள்ளே

(4)

கொள்ளடா வியாதியென்றார் கொஞ்ச மல்ல
 கொடுங்கார மேற்றுதற்கு வகையைக்கேளு
 விள்ளடா நிலவேம்பு சிவதை வேரும்
 விரைவான நிம்பைவே ருள்ளி காயம்
 கள்ளமல்ல வொன்றுக்குக் கழஞ்ச சேர்த்துக்
 கருத்துறவே பெண்ணெய்யரைப் படியில் வெந்து
 உள்ளதொரு காகிதையா யுள்ளே வார்க்க
 ஒருமித்த உள்மார்த மோடிப் போமே.

(5)

ஒடிப்போம் மலபேதி நீரைப் போலே
 ஒருநிறமாயிருக்காது பிள்ளை தேகந்
 தேடியே திகைத்தது போற் சொக்கிக் கொண்டு
 சேல் விழிகள் மேல் நோக்காய்ச் சொருகிக் கொள்ளும்
 வாடியதோ ரன்னை முகம் பாரா தப்பா
 மைந்தனே சலமாந்தம் மலத்திற் காணும்
 நாடி பதோ ரிராட்சதனுஞ் சிறையில் வைத்த
 நல்லிசையு மிரட்டிலையும் நம்பிப்பாரே.

(6)

நம்புவது வெதுப்படக்கிக் காய்க்கு மல்லி
 நாலிலையுஞ் சமனாகச் சாறு வாங்கி
 வெம்பியதோர் வேழவிழிமீதுறையும் வேரு
 வியாசன் முதல் யோகிக்கு நிறைப்ப தஞாம்
 துன்பமற நறுக்கிடுவாய் கழஞ்சு வீதம்
 தூக்கிடுசேர் பெண்ணெயிற்சார் சேர்த்து நன்றாய்த்
 தென்புடனே பெரித்தடுவாய் மெழுகு தாகத்
 தினமுமொரு காசிடையாய்க் குழைத்தி டாயே (7)

குழைத்திடுவாய் முலைப்பாலில் மூன்று நாள்தான்
 கொடுத்தவுடன் ஒடிவிடுஞ் சலமார் தந்தான்
 அழைத்திடுமிய் பிள்ளையுமார் துளிர்போ லாகும்
 அதைவிட்டு யின்னுமொரு வகையைக் கேளு
 பழக்கமுறுந் திப்பிலியு மிளகுத் தூளும்
 பலமான இலையினைப்பிட் டவியில்வைத்து
 நழுக்காமற் றிரிபொழுது வார்ப்பாயப்பா
 நாடிவந்த சலமார்தம் நடுங்கிப் போமே. (8)

நடுங்கியதோர் பித்தமது கோபங் கொண்டு
 நல்லவா யுவைப்பற்றி யழுத்திக் கொள்ளும்
 கடிந்திருந்த பிள்ளைக்குக்கதித்த சூடும்
 கனகனப்பும் எந்நோங் கைவி டாது
 ஒடுங்கியே வாயுலர்ந்து தண்ணீர் கேட்கும்
 உத்தமனே மலபேதி வழும்பாய் வீழும்
 மடங்கியூன் கழிநீர்போ ல்பான வாசல்
 வழியாக எப்போதும் வருகும் பாரே. (9)

பாருநீ இக்குணத்தாற் கணங்க ளென்று
 பருவமாய் கண்டறிபுத் திரனே ஐயா
 சாருதற்கு முள்வேருஞ் சிதரப் பாலை
 சார்ந்தெருக்கன் கார்திவேர் பொன்னப் பூவேர்
 போராசன் மதிமயக்கம் பூண்ட வேரும்
 போதரவாய்ப் பட்டைவகை பலமே தூக்கி
 வீராதோர் மெழுகதுபேர லெண்ணெய்யிற்றான்
 வெந்தபின்பு பிங்காளி லிறுத்து வைபே (10)

இறுத்திட்ட பெண்ணெய்த்குப் பொடியைச் சொல்வேன்
 ஏலஞ்சீ ரகமதுதான் பலமே வாங்கி
 வறுத்திடித்துப் பொடித்திடுவாய் மாயினம்போல்
 வாரியெண்ணெய் மேற்றாவி குலுக்கி வைத்து
 நிறுத்துமொரு காசிடையாய் மூன்று நாள்தான்
 நேராக முலைப்பாலிற் கலந்து வாரு
 நிறுத்துமபா னத்துவழி சொரிந்த ரெத்தம்
 நிர்த்துளாய்க் கணங்கௌலாந் துறந்து போமே. (11)

துறப்புமிகுந் கக்கலுடன் சுவாசந் தோற்றும்
 தூக்கமதுபிடிபாது தொங்கிக் காயும்
 இறப்புடனே விக்கலொடு விலாவிற் பள்ளம்
 ஏந்து கொங்கை குடியாது வீங்கிப் போகும்
 வெறுப்பார்கள் சிறுவனைப்பார்த் தினியே தென்பார்
 வேறேது மெண்ணிமணந் தவிக்க வேண்டாம்
 உறப்பான விக்குணங்கள் தன்னைக் கண்டால்
 ஒகோகோ சுழிமாந்த மென்று சொல்லே (12)

சொல்லுதற்குச் சாலைதுளாய் தொடருந் தும்பி
 தொகைக்குமுட்டி விலையுடனே குதிக்கு நாதா
 வல்லியுடன் சிட்டியுமே ஐந்துந் கூட்டி
 வாகாண இலைகளெல்லாஞ் சாறு வாங்கிச்
 செல்லுஞ்சா திக்காய்திப் பிலியுந் காயஞ்
 செல்கடுகு ரோகணி ரோ சனையுந் கூட்டி
 நல்லகம லாக்கினியில் மெழுக தாக்கி
 நன்மையுறக் காசிடையாய் நாட்டி டாவே (13)

நாட்டியவுள் எஸ்திதனிற் குடு கொண்டு
 நல்லுடம்பு குளிர்த்துவிடச் சுரமுண் டாகும்
 ஓட்டியதோர் சுவாசத்தா லனற்புடைக்கும்
 உதறிவாய் வெடித்துப்புண் னாகும் நெஞ்சு
 மாட்டுலெருந் தேம்பியமும் மயக்கந் கொள்ளும்
 மஞ்சளல்ல வெண்மைநிறப் பேதியாகும்
 வாட்டமப்போ அலறிப்பூந் துயரம் மெத்த
 வருயிதற்கு நீர்மாந்த மென்று சொல்லே. (14)

மாந்தமிது கண்டவுடன் குமரி வேர்ச்சார்
 வாங்கிடுநல் லெண்ணெயுஞ்சே ருள்ளிச் சாறும்
 மேந்தறுகம் புல்துத்தி வேரை யாவும்
 மெழுகதுபோல ரைத்துமொரு பலம தாக
 வாய்ந்தொரு பலவெந்த யத்தை நன்றாய்
 வறுத்தரைத்து ஏகமதாய்க் கலக்கிக் கொண்டு
 சாந்தமுறத் தீயெரித்து மெழுதாக்கிச்
 சாதகமாய்ப் புண்வாய்க்குத் தாக்கிடாயே. (15)

தாக்கிடுவாய் முன்போல மூன்று நான்தான்
 தடவிவிடு புண்குடு யாவந் தீரும்
 தூக்கிடுமே மலபேதி பச்சென் றேகீழ்
 தோய்ந்ததயிர் போல் நிறமாய் வயிறு முப்பித்
 தூக்கியிக்கும் பாலருந்திக் கக்குங் காயுஞ்
 சொருகிவிழி கைகால்கள் சில்லிட்டேரும்
 ஏக்கமுறந் தலைபிரட்டார் குணங்கள் கண்டால்
 இயலான பிரகணையென் றியம்பு வாயே (16)

இயம்பாரைக் கணைப்பூடு சனகி வெள்ளை
 இலவைதும்பை முருங்கைவேர் முசுமு சக்கை
 சுயமாக இலைகளெல்லாஞ் சாருவாங்கிச்
 சூட்டதில்நல் லெண்ணெய்ச்சார் சமம தாக
 வயல் முள்ளிக் கரிபவனி ருஷிமு லந்தான்
 வகைகமுஞ்ச சேர்த்திட்டுத் தீயை மூட்டி
 நயம்பாகு முன்போல்கா சிடைசேர்த் தீய
 நான்முன்றிற் பிரகணையும் நாடாதோடும். (17)

ஒடுமப்பா வாயுவென்ற நாற்பத் தெட்டும்
 உடலெங்குங் கனகனத்துச் சூடுண்டாகும்
 நாடுமப்பா கசைகளெலாங் குலுக்கிக் கொட்டும்
 நரம்புளையும் மூட்டுவிடும் நடுக்குச் தேகம்
 தேடதென்பேர் சொல்லிலுள மாந்தை யாரும்
 தேகமதில் வாதநீர் கலந்து கொண்டு
 பாடுபடும் வாய்குமுறும் உடம்பு காயும்
 பாரிற்கேர முதச்சன்னி கொடுமை பாரே. (18)

கொடுமையென்று சொல்லாதே வலிப்புக் கொல்லாம்
 —கோதைவிந்து நூறுண்டின் வேம்பின் பட்டை
 கொடுமையிலாக் கார்த்திகையின் கிழங்கு முள்ளி
 கொருடன் சிவமுலியொடு தவசிவேரும்
 படுமையடர் கோழியண்டம் முகரண்டத்தின்
 பதமான தைலமதைப் பலமே தூக்கு
 கடுமையுள்ள குழுட்டிக்காய் சாறு நாழி
 கனவேம்பின் கியாமுமது நாழி கூட்டே.

(19)

கூட்டிலெள்ளைச் சாரணைவேர் கொத்தான் வேரும்
 கோதையரே வேருவகை பிரண்டி னோடு
 வீட்டினு மணக்கெண்ணெய் நாழி சேர்த்து
 விதயேலஞ் சீரகமுங் கடுகு ரோணி
 வாட்டியிதைப் பலமிரண்டு பொடித்துப் போட்டுத்
 வாகாகத் தனலெரித்து மெழுக தாக்கித்
 காட்டுகா சிடையிதனை வலியைந் துக்கும்
 கனமான பத்தியநாள் மூன்றே முற்றே.

(20)

பால வாகடம் ௨௧

முற்றிற்று.

பரம்பதி துணை.

அகவ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
பூரணம் உாருக்கு

சூஸ்திரச்சுருக்கம் உக.

கேளப்பா நவலோக மாரணந்தான்.

கெடிபான வயித்தியமா மிருநூற்றஞ்சில்
தேளப்பா கொட்டுதல்போ லிந்தச்சூஸ்தாம்
செப்புவே னிரும்புக்குத் தாரங்கெந்தி
வாளப்பா வெள்ளியிருவங்கத்துக்கு
மால்தேவி வெடியுப்பு வெள்ளைச்சீனம்
சூளப்பா செம்புக்குக் கெந்திவங்கம்
சூதமொடு துருசுவெள்ளை சாரமுன்றே

(1)

சுதழலிகைக்குப் பூதமநத்து.

சாரமது நாகமதைத் தாக்கிக்கொல்லும்
சதாசிவமார் தங்கமது கண்டால்நீறும்
காரமொடு அப்ரோகம் நிமினேசாகும்
கண்டபடி பித்தனையைக் காட்டிக்கொல்லும்
பாரமடா வேகமுலிகைக்குக் கேரு
பாஷாணம் நவச்சாரம் சீனம் பூரம்
வீரமொடு புளுகுவெடி யுப்புக்காரம்
விதமான சூதமொடு பூரிகெந்தி.

(2)

கெந்தியுடன் வகைவிதஞ் சமனாய்ச்சேர்த்து

கெடிபான பழச்சாற்றி லாட்டிமைபோல்
பந்திவிட்டுச் செய்யாதே மருந்தைப்பூசி
பச்சிலையில் நீரும்முன் பகர்ந்ததெல்லாம்
முந்தியிந்தக் குருசெய்தா லுறுதியாகும்
முறையான வைத்தியனா லொன்றும்பொய்யா
வந்தியென்ற துருசுநீர் கூடச்சேரு
வாகான வயித்தியத்துக் காணிதானே.

(3)

சுவர்வேர்த்தைலம்.

தவென்ற தைலத்தின் மருந்தைபெல்லாம்

சாற்றுவேன் சுவரிவேர்த் தைலத்துக்கு

காணென்ற மரமஞ்சள் விடையத்தோடு

கருஞ்சீரம் பலமரைதா னரைத்துக்கொண்டு

ஊனென்ற பெண்ணெய்யிலே கூடப்போடு

ஒகோகோ வில்லைவேர்த் தைலத்துக்கு

நாணென்ற கடுக்காய் கஸ்தூரி மஞ்சள்

நலமான ஏலஞ்சந் தனமுமாமே

(4)

ஆமப்பா வகைக்குக்காற் பலமரைத்து

அதைக்காய்ச்ச வேங்கையுட தைலத்துக்கு

நாமப்பா மிளகுள்ளி யோடே நீயும்

நற்சீரா விலாமிச்சம் வேருங்கூட

வாமப்பா வகைக்குபல மரைத்துப்போடு

வகையான வெட்டிவேர்த் தைலத்துக்குத்

காமப்பா கருஞ்சீரந் தேவதாரம்

கடுக்காய் அதிமதூர் பலந்தான்போடே.

(5)

வேம்புத் தைலத்துக்குப் போடு மருந்து.

போடப்பா வேம்பினுட தைலத்துக்குப்

புகழான ஏலமொடு யிலந்தைவேரும்

நாடப்பா பழம்பாசி அக்ராகாரம்

நலமாக வகைக்குப்பல மரைத்துப்போடு

பூடப்பா குறுந்தொட்டித் தைலத்துக்கு

பொங்கமுள்ள சுக்குஒன்று ஏலமொன்று

ஆடப்பா வகைக்குபல மரைத்துப்போடு

ஆகவே பதமாகக் காய்ச்சுகாய்ச்சே.

(6)

காய்ச்சடா கொடிவேலித் தைலத்துக்கு

காண்டா கருஞ்சீரம் நற்சீரந்தான்

தாச்சடா தாளிசுப்பத் திரியுங்கூடத்

தாண்டகாய் வகைக்குப்பல மரைத்துப்போடு

விச்சடா சீரகத்தின் தைலத்துக்கு

மிளகுதார் கோலரிசி நற்கற்கண்டு

ஆச்சடா கருவேம்பி னிலையின் தண்டு

அவைவகைக்குப் புலித மரைத்துப்போடே.

(7)

அரைத்துமே சூரிவேர்த் தைலத்துக்கு
 அப்பனே வேம்பினுட பிசினுஞ் சுக்கு
 குரைத்துமே பேரகாமற் காடிகுட்டிக்
 குணமாகத் தானரைத்துப் போடுபோடு
 உரைத்துமே ஆச்சுசிலின் பிசினுங்குட
 ஒகோகோ வகைக்குப்பல மனாதரன்போட்டு
 நிரைத்துமே இத்தைலம் பாகமாக
 நேர்மையுடன் ருனிருக்கும் முடித்துப்போடே

(8)

போடப்பா கீழ்நெல்லித்தைலத்துக்குப்
 போடுவேர்ப் பூய்ச்சர்த் கரையுங்குட
 வேடப்பா பலமொன்று அரைத்துச்சேர்த்து
 வேம்பினுட பிசினோடு கடுக்காய் கூடக்
 காடப்பா பலமரைத்து மூன்றுக் கூட்டிக்
 காடிவிட்டுத் தானரைத்துக் கலக்கியேதான்
 நாடப்பா தைலமதைச் செய்து கொண்டு
 கலமான சட்டிதனி லூற்றிப்போடே.

(9)

போடப்பா சங்கவேர்த் தைலத்துக்குப்
 புகழ் கருஞ்சீ ரகமேலம் மிளகினோடு
 நாடப்பா மாச்சக்காய் வகைவகைக்கு
 கவி லுமோர்பலுவி தம் நிறுத்துக்கொண்டு
 பாடப்பா எண்ணெயிலே அரைத்துப்போடு
 பதமாகப் பருவமுடன் காய்ச்சியேதான்
 கூடப்பா சட்டிதனி விருத்துக் கொண்டு
 கூடும்வரை தாச்சலற ஆறவையே.

(10)

காய்ச்சப்பா அழுக்கிராவேர்த் தையிலத்துக்கு
 காடியுடன் பழச்சாறும் நொச்சிச்சாறும்
 மேச்சப்பா எருக்கின்பூச் சாறுங்குட
 மேன்மையுட னுட்டியே வகைக்குத்தாடும்
 வாச்சப்பா ஒன்றுக்குக் கால்ப்படிசார்
 வகையாகக் கிண்டியே கூட்டிக்காய்ச்சி
 மாச்சப்பா தைலத்தின் பாகந்தன்னை
 மற்றவர்க்குக் கிண்டுமுறை செப்பிடாதே.

(11)

கண்டப்பா இஞ்சியுட தைலத்துக்குக்
கேள் கொச்சக்காறுடனே பசுவின்பாலும்
கண்டப்பா வகைக்கு அரைப் படியாபிட்டுக்
கசுடில்லா யெண்ணெயுடன் காய்ச்சிக்கொள்ளு
அண்டருக்குந் தெரியாது இந்தப்பாகம்
அப்பனே வெளியாகச் சொல்லிவிட்டேன்
கண்டுகொண்ட பேர்களுக்கு கிட்டுங்கிட்டும்
கணக்கறியா னித்தைலங் காய்ச்சுவானே.

(12)

காச்சப்பா செம்முள்ளித் தைலத்துக்கு
கண்டகருஞ் சேகங்கற் றுளேவேரும்
வாச்சப்பா காரகோல அரிசிகூட
வகைக்கு அரைப்பலமரைத்துக் காய்ச்சிப்பாரு
நீச்சப்பா தைலத்தின் பாகந்தானும்
நேரான மெழுகுபதந் தெயிந்துகொண்டு
பாச்சப்பா பாண்டத்தில் வடிதான்கட்டிப்
பண்புடனே மாயவலை தன்னைத்தாண்டே

(13)

தாண்டவே யிருவேலித் தைலத்துக்குத்
தாளிச்சார் பழச்சாறும் கையான்சாறும்
தீண்டவே வகைக்குக்காற் படிதான்சேர்த்துத்
திறமாய் நல்லெண்ணெய்திற் கலந்துகொண்டு
வேண்டியதோர் தீயதனைச் சிறுகெரித்து
மெழுகுபதங்கண்டறிந்து தைலந்தன்னை
ஆண்டவனைத் தோத்தரித்து இறக்கிவைத்து
அப்பனே காய்ச்சலதனை ஆறவைபே

(14)

காச்சப்பா நற்கரிப்பான் தைலத்துக்கு
கற்றாளுஞ் சாறுநெல்லிக்காயின்சாறு
நீச்சப்பா வகைக்குக் காற் படியெடுத்து
நீட்டியகண் தூரியிஞ்சள ரைப்பலந்தான்
ஏச்சப்பா சாதிகோ யரைத்துப்போட்டு
எண்ணெயுடன் தான்கரைத்து வைத்துக்கொண்டு
வாச்சப்பா அடுப்பதனி லேற்றிநன்றாய்
வகையுடனே காய்ச்சிடதை யிறக்கிவைபே

(15)

காய்ச்சப்பா அகிற்கட்டைத் தைலத்துக்குக்
 கனமான அதிமதூர் தாணிக்காயும்
 வீச்சப்பா வகைக்குபல மரைத்துப்போடு
 வீரான அறுகம்பேர்த் தைலத்துக்கு
 கூச்சப்பா கோரையுட கிழங்குதானும்
 கூரான அழுக்கரா கூடக்கூட்டி
 வாச்சப்பா பூமிசர்க் கரைக்கிழங்கு
 வகைக்குக்காற் பலமாககிறைநிறுத்தே

(19)

நிறுத்துநீ கல்லத்தி லாட்டிக்கொண்டு
 நேராக பெண்ணெயிலே அரைத்துப்போடு
 சிறுத்துநீ போட்டிடுவா யப்பாகேளு
 திறமான கொடுப்பையுட தைலத்துக்கு
 மறுத்து கருஞ்சீரகமுங் கோஷ்டங்கூட
 மதூழுடன் செங்கழுநீர் ஆவீன்பாலும்
 உறுத்துமே வகைக்குபல மரைத்துப்போடு
 உத்தமனே சென்னகரைப் பட்டைக்குக்கேள்.

(17)

கேளப்பா வேப்பெண்ணெய் படிதானென்று
 கெடிவசம்பு வெள்ளுள்ளி பலந்தானென்று
 குளப்பா வெள்ளைவேர் பலந்தானென்று
 சுருளமே கூட்டி நன்றா யரைத்தெடுத்து
 நாளப்பா பெண்ணெயிலே சேர்த்துக்கொண்டு
 நலம்பெறவே பதமாய்ப் பாண்டத்திலூற்றி
 வாளப்பா அடுப்புதனிலேற்றியீயும்
 மைந்தனே சிறுதீபா லெரித்துக்காய்ச்சே.

(18)

காச்சென்ன அபினியுட தைலத்துக்குக்
 கண்மணியே சங்கிலைத் துளையென்றும்
 பேச்சென்ன வகைக்குக்காற் படிவிதந்தான்
 பெலமான தைலத்திலிட்டு மேதாச்
 காச்சென்ன யிருப்பவளின் தைலத்துக்கு
 கறிமஞ்சள் கஸ்தூரி மஞ்சளாகும்
 வாச்சதென்ன அடுப்பேற்றிச் சிறுதீபாலே
 மைந்தனே மெழுகுபதத்துடனே தானும்

(19)

மஞ்சளுடனிருவகையும் பலந்தான் கட்டி

மாண்புடனே அரைத்தெண்ணெய் யதனிற் சேர்த்துத்
தஞ்சமுட னெண்ணெய்தனைக் காய்ச்சி மூழ்கச்

சகலபிணி தீர்ந்திடுவ தல்லால்வேறே

வஞ்சியரி னுசைதனைத் தள்ளவேனும்

மகத்தான பெரியோரின் முறைபைத்தானே

எஞ்சலுடன் செய்துமவர் பிழைத்தாரப்பா

என்மகனே நாமறிந்த விதந்தான்பாரே.

(20)

நாமப்பா பற்பமுதல் தைலப்போக்கை

நன்றாகக்கருக்கடையிற் பாகஞ்சொன்னேன்

நாமப்பா பூரணந்தா இருநூற்றஞ்சில்

தவறாமற் செய்தாக்கா விதற்கிடாமோ

நாமப்பா சுருக்கமதை தெரிந்தோன்றானே

வைத்தியத்தில் தேர்ச்சிபென்று மதித்துக்கொள்ளே

மப்பா வெளியாகச் சொன்னேன்பாரு

நற்சுருக்க மிருபத்து ஒன்றுமுற்றே.

(21)

வேண்பா.

கம்செம் பொன்னுக்காம் மாச்சியம் வெள்ளிக்காம்

தும்லிங் கங்க ளிருப்புக்காம்—தங்கத்தைத்

மே கொன்றுவிடும் தள்ளாத போகமதாம்

ம்செம் புக்குகெந்தி தேர்

புகஸ்தியர் வைத்திய சூஸ்திரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று

னம் தென்கரை, கோபாலய்யர் குமார் வைத்தியம்

மாணுஜய்யர் அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஒலையேட்

டி இந்த வைத்திய சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
திருமந்திரவிளக்கம் உயஉ.

காப்பு

கண்ணான உச்சிவெளி தாண்டி நின்று
கணபதியு முமைபவளு முந்தியாகி
விண்ணொளியா மம்பாழம் அவ்வும் உவ்வும்
விதித்தபர மொருவருக்கு மெட்டர தப்பர்
பண்ணான உன்னுயிர்தான் சிவமே யாச்சு
பாற்கடலிற் பள்ளி கொண்டான் விண்டொனும்
கண்ணான கணபதிக்குங் காப்பதாச்சு
கலந்துருகி யாடுதற்குப் பாடினேனே.

பாடினேன் தந்திரமந் திரமே கூடப்
பரிபாஷை நாமமெல்லாம் வெளியதாக
ஊடினேன் திதிராசி நாளுஞ் சொன்னேன்
உற்பனமாம் வேளையுட உறவுஞ் சொன்னேன்
நாடினேன் யீதெல்லாஞ் சத்தி மார்க்கம்
நலம்பெரிய சிவமார்க்க விதியைச் சொல்வேன்
தேடினேன் அண்டபகி ரண்டத் தப்பால்
சிதம்பரவா காயமதை யெதிரோகானே

எதிரில்லா அஞ்செழுத்தும் அஞ்சமுத மாசி
பேகமாய் ஒருநாறு மிருபத்தைந்தாய்
எதிரில்லா விஞ்சைகலை ஞான மாசி
பிதமகித மிரண்டுக்கும் முன்னே நின்று
எதிரில்லா துதிப்பொடுக்கம் பேழுமாகி
ஏதுவுமாய் வெவ்வேறு மியல்பு மாசி
எதிரில்லா அஞ்செழுத்தின் மகிமை தேறி
இடைமாறி பைந்துமைந்தா மிருபத் தஞ்

யோக ஞானசாஸ்திரத் துபுட

அஞ்சமுகம் ஒவ்வொன்றுக் கிருபத் தஞ்சம்
 அறுபத்து காண்கு சித்தம் ஆடி நிற்கும்
 பஞ்சமின்றி நிறைந்துளபு ரணத்திற் சேர்க்கும்
 பாராளும் வானாளும் ஆறுதலும் பாயும்
 துஞ்சாதொவ் வொருநாளும் வளர்ந்து தேன்றும்
 சுத்தருக்கே யிந்தமுறை துடர்ச்சியாகும்
 பிஞ்சாகுங் காயாகுங் கனியு மாகும்
 பேசரிய பலகோடி யண்ட மாமே

ஆமப்பா அக்கரங்க ளஞ்சம் பின்னே
 கீம்பத்தோ ரக்காமாய் விரிந்து நிற்கும்
 சூமப்பா பூவொன்றாய் வழுத்த வென்றால்
 உறையேது நிறையேது உரைப்பா ராமே
 வேமப்பா கருவுடனே சேர்ந்து தானால்
 வேரேது தூரேது வெல்வா ராரே
 நாமப்பா அறிந்துமட்டுஞ் சொல்வோங்கே
 நாதக்கள் தவறாமற் பார்த்திட் டாரே

பார்த்திடவே தற்புருஷம் இருபத் தஞ்ச
 பாடுகிறேன் நமசிவய அகோரமாகுப்
 சேர்த்திடவே ஜெபிக்கவுச்சா டனமதாரு
 சிவமான சவுமியத்தை செபிக்கக் கே
 கார்த்திடவே நங்கிவய நமவென் றாலோ
 காதலித்த புத்திரரைக் கொடுக்கு
 ஏர்த்திடவே அங்கிவய நமவென் றாக்க
 இயல்பாகத் தேகநோய் தீருங்கா

காணப்பா வங்கிவ நமவென் றாக்கால்
 கடுகவே யோக சித்தி காணலா
 பூணப்பா அங்கிவய நமவென் றாலே
 பொன்றது தேகமப்பா ஆயுள்
 ணளப்பா ஒம்அங்கி வாய மென்றால்
 ஒழியாத பூதங்க ளோடும் பாடி
 தோணப்பா கிலிநமசி வாய மென்ற
 தொல்லுலகி லுள்ளோர்கள்

முன சாவ்ந்திரத் திரட்டு

டா மாயவச் சரத்தைக் கேளு
அப்பனே ஹிரீ நமசிவாயமென்றால்
டா எதைத்தானுக் கேட்டா லுந்தான்
நயமாகத் தருமப்பா நவிலக் கேளு
டா ஐயும்நம சிவாயஞ் சொல்லில்
நயவாகப் புத்தி வித்தை யிரண்டு நல்கும்
டா வழுதமெனு மட்ச ரந்தான்
முன கிலியு நம சிவயமென்னே.

(6)

மென்னிலது அமுத மாகும்
நினைத்ததெல்லாம் நல்கு முண்மை
நமசி வாய மென்றால்
ஈலுள்ள வியாதிகளுஞ் சாமுந்தீரும்
நெவங் நம சிவய மென்னில்
டா மறுபத்து நாலுந் தீரும்
நென்னிற் செயம தாகும்
டாரு பூமிகளை நல்கும் பாரே.

ஞ்சி வாய மென்றால்
சந்தான முண்டாம் பாரு
பவர்கள் சிந்திந் தென்றால்
வேதாந்த ஞானி யாவார்
ஞ்சி வயநம வென்றால்
வக் கெட்டாத மோட்சம் நல்கும்
ஞ்சி வாயநம வென்னிற்
சித்தியுண்டாம் புகழ்ந்து காணே.

(9)

சி வாய நம வென்றால்
சிகளைக் காண லாகும்
ராயமென்றால்
ரலையும் வெல்ல லாகும்
ஈந் நமசிவய மென்றால்
ருனியங்கள் விளைவுண் டாகும்
ரய மென்றால்
பங்கள் பலிக்குந்தானே.

(10)

